

Redactioneel

In de vredesweek kwamen wij op de maandag bijeen als redactie van info van Vrouwen voor Vrede. Weer vele artikelen, verslagen, originele verhalen, verrassend. Moedige vrouwen passeren de revue, lees het interview van Sigrid Hutter over Stephanie Mbanzondore: in *Geloven in Vrede*. Zij heeft zich door vele moeilijkheden alleen heen weten te worstelen, nu inspireert zij vele andere vrouwen in Burundi, deze moedige krachtige vrouw.

Ook in Ridderkerk zijn moedige vrouwen. Over duurzaamheid gesproken: Afgedankte spullen gaan weer naar een nieuwe eigenaar, de opbrengsten steunen nieuwe zinvolle projecten: ik verbaas me hier steeds over; het is zo bijzonder dat ze dit blijven volhouden, al zo lang.

Nucleaire ontwapening, ons jaar thema, kleine stappen zijn het die gezet worden, deze worden in een degelijk artikel van Carolien van der Stadt beschreven. Veel doorzettingsvermogen gevraagd, Obama is van goede wil, maar er is veel meer nodig, lees het artikel er op na. Belangrijk is: nooit de moed verliezen, blijf volhouden het vraagt om een reuze lange adem....

Marieke Verheul vertelt ons een stukje geschiedenis van Vrouwen voor Vrede, die uit de dozen bij Aletta tevoorschijn komt. Goed dat ze daar zo enthousiast aan werkt en ook ons op de hoogte houdt. De geschiedenis komt zo weer tot leven.

Geen schoonheidsprijs kreeg de luchtmacht in het eerste weekend van de vredesweek, een vliegshow met gevechtsvliegtuigen, helicopters etc. Zo luid je de vredesweek niet in. Het volgende weekend stemde mij beter: Soesterberg krijgt een nieuwe functie, definitief in 2014. Het wordt een groot natuurgebied, beheerd door het Utrechts Landschap. (een alternatief op zwaarden naar ploegscharen omsmeden!) Ton de Kruif, exvredesactivist, liep nu genietend tussen de schapen (i.p.v.F15's) naast een landingsbaan. In 1994 stonden op die plek nog vervaarlijke Amerikaanse gevechtsvliegtuigen.

Van Sophie Hiddema een verhelderend artikel over de oorlogen in het Midden-Oosten. Vanuit Afghanistan verhalen over vrouwen, die zich in onmogelijke situaties proberen te redden. Ze praten met lotgenoten om samen toch iets aan hun levenssituatie te veranderen, al lijkt dat vaak onmogelijk (het artikel van Wazhma Frogh).

Vrede en alle goeds en blijf volhouden!
Ida Wassenaar

Geloven in Vrede

Stephanie Mbanzondere: “Zonder vrede verlies je alles”

Interview met Stephanie Mbanzondere, voorzitter van Burundian Women for Peace and Development (BWPD) en lid van Multicultural Women Peacemakers Network

Je zit hier tegenover mij in een café in Rotterdam, je woonplaats. Hoe kom je hier? Kun je iets over jezelf vertellen?

Ik ben 12 jaar geleden uit mijn land gevlucht voor de etnische oorlog. In 1998 kwam ik naar Nederland – alleen en acht maanden zwanger. Mijn man en twee zonen bleven achter in Kenia, waarheen we al eerder gevlucht waren. Zij kwamen pas drie jaar later.

Een maand later ben ik van mijn dochter bevallen. Met een keizersnede in het ziekenhuis. Het was een zware tijd, helemaal alleen in een vreemd land – niemand om mijn dochter te laten zien! In het asielzoekerscentrum was ik de enige uit Afrika.

Je bent net terug uit Burundi. Kun je vertellen, wat je daar hebt gedaan?

Normaal werk ik “aan de vrede”, maar dit keer ging het over onderwijs. Ik was daar met Edukans, we hebben daar met een team van nederlandse docenten bijscholing engelse taal gegeven aan docenten. Het idee van bijscholing heb ik opgedaan in Nederland, in Burundi kennen ze dit niet. Goed Engels onderwijs is belangrijk, Burundi is het enige Franstalige land in de East African Community.

Daarvoor heb ik verschillende keren vanuit BWPD verzoeningstrainingen opge-

zet die de bevolking helpen, om de oorzaken van het conflict te begrijpen. Vaak ongeletterde, arme Hutu- en Tutsi-vrouwen werden getraind door BWPD en gingen daarna terug naar hun eigen dorp. Ze stimuleren hun dorpsgenoten (bijv. via spelletjes of creatieve opdrachten), om een streep te zetten onder de etnische twisten. Ze leggen uit, dat het conflict aangewakkerd wordt door politieke belangen.

We brengen ze weer bij elkaar, hierdoor openen ze hun harten weer voor elkaar. We hebben ook bereikt, dat de 70 mensen die we getraind hebben in het gouvernement Kirundo allemaal een fiets gekregen hebben om hun werk te doen. Een aantal vrouwen hebben zo leren fietsen!

Op Wikipedia heb ik gelezen, dat in Burundi van de 20 ministers 7 vrouwen zijn! Dat is veel, als je het vergelijkt met Nederland. Hoe komt dat?

In 2005 waren er verkiezingen in Burundi. Als vrouwen uit de diaspora zijn we als een team vóór de verkiezingen erheen gegaan met de boodschap voor vrouwen, dat ze moeten stemmen. En ook dat ze zich kandidaat moeten stellen om gekozen te worden. Van mannen kun je niets krijgen als je niet duwt. Zo is het ook in Afrika. Dus, dat hebben wij ge-

Met een team van Nederlandse docenten van Edukans, naar Burundi. In het midden Stephanie

daan. We hebben een dag georganiseerd en we hebben zolang gelobbyd, totdat de vrouw van de president moest komen, om de dag officieel te openen. Dat is gelukt! Ze heeft de dag geopend met een mooie speech. Ze zei dat er vrouwen uit de diaspora waren gekomen om aandacht te vragen voor de komende verkiezingen. Hierdoor hadden we heel veel aandacht van de nationale media. We waren met bijna 75 vrouwen bij elkaar, waaronder de vrouwelijke minister van Gender en vrouwen van verschillende organisaties. **We hadden vier vrouwen gevraagd om zich kandidaat te stellen voor de verkiezingen, aan het einde van die dag waren het zeven! Dus dat was echt een groot succes.**

Is het gebruikelijk in Burundi, dat vrouwen invloed hebben?

Vroeger niet, maar nu wel! Vrouwen in

Burundi doen alles. Als er twee kinderen zijn, een meisje en een jongen, dan gaat de jongen naar school. Maar de vrouwen zijn niet meer stil nu.

Binnenkort wordt officieel de nieuwe regering benoemd¹. Ik ben benieuwd, hoeveel vrouwen erin zitten! Er is weer veel gelobbyd.

In 2004 was dat vooral van bovenaf. Nu moet er verandering komen aan de basis, vanuit de wijk. De gewone wijken moeten vrouwen hebben die politiek actief zijn. Van de 117 burgemeesters in mijn gouvernement zijn er 11 vrouwen, dus een tiende!

Je doet ook van alles in Rotterdam.

Op dit moment heb ik niets gedaan vanwege het teruglopen van de subsidie. Maar we hebben veel gedaan met traumaverwerking voor Burundese en Rwan-

¹ Na de laatste verkiezingen in juni j.l. liet Stephanie achteraf trots weten: “*The women have received the important ministries : Finances, Health, Justice, Gender and Human Right, Agriculture, Commerce, Labour, East African Community, Telecommunications !!! The two Vice Presidents of the parliament and the Senate are also women. Yes, we can !*”

dese vrouwen die in Rotterdam wonen. We hebben allemaal dezelfde problemen, we zijn gevlucht en we hebben nooit de kans gehad om te praten. Mensen kunnen depressief raken. We komen uit een post-conflictgebied. Om mensen te helpen moet je daar rekening mee houden en ruimte creëren met een speciale trauma-aanpak. Daarom heb ik geprobeerd, het op een andere manier te doen. Ik heb het gedaan met een deskundige die in Nicaragua heeft gewerkt met dezelfde problematiek. Veel mensen zeggen nu “bedankt ervoor, dat we die training hebben gehad. Het voelt nu beter.” Maar de subsidie is gestopt.

Je hebt veel meegemaakt, je moest vier jaar wachten tot je gezin weer compleet was. Wie of wat heeft je toen geholpen?

Oh, dit is een heel lang verhaal. Ik had een heel moeilijke tijd, ik was heel alleen. Maar het is goed gekomen.

het vredescentrum

Mensen vragen: hoe kun je het allemaal doen? In zo'n situatie kun je niet zeggen waarom het gebeurt. Je doet het gewoon. Ik ben zelf katholiek en mijn geloof heeft mij geholpen. Ik ben nu zo sterk om door te gaan. Daarom heb ik gekozen om bij te dragen aan de vrede.

In Noord-Burundi zijn we net klaar met de bouw van een vredescentrum, waar we alle activiteiten willen gaan doen.

Want ik heb gezien: zonder vrede verlies je alles.

Sigrid Hutter

<http://www.burundesevrouwenvoorvrede.nl/>

Day4peace in Utrecht 2010.

Overal wapperden weer de vredesvlaggen. Ook bij het gemeentehuis van Bunnik. Het was te mistig voor een mooi plaatje. In het verpleeghuis Bovenwegen te Zeist zongen wij te met een extra intensie: “Dona nobis pacem”. Van een internationale vredesdag hadden ze helaas nog niet gehoord. Diezelfde middag lukt het mij niet meer om nog naar het Domplein te gaan in Utrecht.

Daar waren allerlei kinderen actief met vrede bezig. Upact zette vrede waarlijk in beweging. Scholieren werden betrokken in een wereldverbeterend spel Uturn met de bedoeling om kleine acties te bedenken om hun invloed op de wereld te verbeteren. Het is een GPSspel, ook geschikt voor schoolreisjes, teambuilding en kennismakingrondes in bijeenkomsten. Verder een Face2facegebeuren: Een uitwisseling tussen scholieren hier, een bewustwordingsspel met leeftijdsgenoten in Somalië en de Congo, het zich verdiepen in de leefsituatie van vrouwen in ontwikkelingslanden en wat jongeren hier kunnen doen, op welke manier kunnen zij zelf invloed uitoefenen?

Op het plein achter het stadhuis werd een levensgroot vredesteken gevormd. Altijd

is dat weer een indrukwekkend gebeuren!

Buurten voor vrede

Nog een vredesbelevens was in Utrecht op donderdagavond tijdens de vredesweek een eveningsong in de Engelse kerk. Het was echt buurten voor vrede, in het motto van de vredesweek. Zeven verschillende kerkgenootschappen in de binnenstad doen al vanaf 2003 regelmatig samen mee in een vesper ongeveer drie maal per jaar. Nu wandelden deze buurtgenoten gezamenlijk naar een buur iets verderop, de Wilhelminakerk en de Aloysiuskerk deden ook mee. Het werkwoord *buurten* is niet het gevolg van dat wij het zo goed hebben, het is op welzijn uit.

In de overdenking werd aandacht gegeven aan het leven als vreemdeling.

Nieuwe mensen in nieuwe situaties brengen vaak nieuwe kansen met zich mee. Blijf alert, kijk goed om je heen wie echt jouw burens zijn. Het heilige is zo vaak in het alledaagse te vinden. In beide bijbelteksten was sprake van een grote omslag. Buiten stormachtige plensbuien, flitsen en donderslagen.

Ida Wassenaar

Rondom de Vredesweek in Wageningen

Met haar ouders , zes zussen en broers bewoont Muzhgan een kamer van 3,5 x 3,5 meter in het huis van een oom. Deze man ziet hen liever vandaag nog gaan. Muzhgan schrijft graag gedichten, één van de weinige mogelijkheden om haar gevoelens te uiten. Ze gaat naar school en zit in klas 12. De foto maakt deel uit van de bijzondere foto-expositie in de bibliotheek van Wageningen t.b.v. het Ariana studiefonds voor Afghaanse vrouwen. Het fonds steunt meisjesstudenten in Kabul, waarvan foto's zijn te zien, gemaakt door Nederlandse vrouw onder moeilijke omstandigheden.

Caecilia van Peski

Het ondersteunen van studenten in Kabul werkt als een olie-vlek: wanneer je één vrouw ondersteunt dan ondersteun je een hele familie.

De foto-expositie, een aanloop naar de Vredesweek, is op 16 september jl geopend in aanwezigheid van enkele uit Afghanistan gevluchte vrouwen, die in Nederland wonen en studeren. Eén van de vrouwen staat naast de foto van Muzhgan.

Als vrouwenvertegenwoordiger van Nederland naar de Algemene vergadering van de Verenigde Naties was ook mevrouw Caecilia van Peski bij de opening aanwezig. Zij hield hierna 's middags in de aula van de Universiteit van Wageningen (WUR) een lezing over de rol van de vrouw bij Vrede en Veiligheid in relatie tot goed democratisch bestuur.

De vrouw als slachtoffer, de vrouw als dader en vooral de vrouw als actor in de we-

Shugofa (22) zit in klas 12. Ze wil geneeskunde gaan studeren en dokter worden. Sima Samar is arts en was tijdens de oorlogsjaren oprichtster van een medische hulporganisatie voor Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Ze was de eerste vrouwelijke minister in de Afghaanse parlementaire geschiedenis, als Deputy President en als minister van Vrouwenzaken in de interimregering van 2002. Tegenwoordig is ze voorzitter van de Afghanistan Independent Human Rights Commission en Special Reporter van de VN betreffende de mensenrechtensituatie in Sudan.

deropbouw, in vredesopbouw (“we want peace, no more war” en “war is not the answer”) en democratisering. Er ontbreken nog te vaak vrouwen aan de vredesonderhandelingstafel. Het is van groot belang dat er meer vrouwen aan de onderhandelingstafels zitten, zij maken andere analyses en bedenken andere oplossingen dan mannen.

Rollen en functies van de VN Vrouwenvertegenwoordiger: • Aanspreekpunt voor velen: • Gezicht voor allen: • Steun voor hen aan de basis • Verbinding voor hen die reeds verbonden zijn: • Waakfunctie voor dat wat aandraagt behoeft: • Solidair met hen die steun verdienen: • Partner in gesprek: • Inspirator in gedachten

Straling van de liefde

*Breng in mijn donkere huis
De straling van liefde
Van onoprechtheid ben ik ziek,
Breng mij de straling van liefde*

*Van de wreedheid is mijn hart verscheurd
Ik ben gestorven.
Breng mij de straling van liefde*

*Overal waar ik naar toe ben gereisd,
Zag ik ogen vol tranen
Van je wreedheid ben ik moe,
Breng mij de straling van liefde*

*Lieve tijde stop,
Waarom verdedig je deze wreedheid
Zelfs ik word moe van al deze leegte,
Breng mij de straling van liefde*

*Ik ben verloren in de weg van deze tijden,
Ik zoek mijn hoop in het lot
Maar zelfs het lot laat mij geen weg zien,
Breng mij de straling van liefde*

*Als ik het verhaal
Van mijn vergiftigde hart wil bereiken
Zal zelf deze wens vergiftigd worden en sterft
Breng mij de straling van liefde*

*Iedereen waar ik steun heb gezocht,
Heeft mij zijn rug toegekeerd
Waar moet ik heen?
Breng mij oh, straling van liefde*

*Mejgan, waarom je tranen voor het lot?
Huil niet, er is altijd een weg,
Door de straling van liefde*

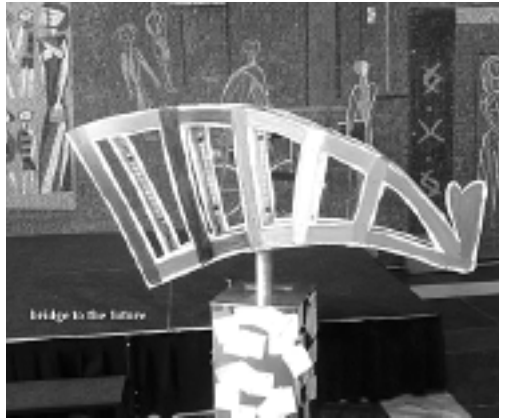
Muzhgan

“Bridge to the future”

Vanaf 2005 vindt ieder jaar rond de vredesweek in het provinciehuis in Arnhem de conferentie “Bridge to the future” plaats. Het is een initiatief van de Stichting War Requiem (zie www.bttf.nl) Vanuit de conferentiezaal is er het uitzicht op de brug die ook bekend staat als de Frostbrug en waarnaar de oorlogsfilm “Een brug te ver” is genoemd.

Het thema van 17 september 2010 was: Verwerking. Sprekers waren o.a. Abraham Soetendorp, Jan Pronk, Sabine Bode (Keulen) en Mart de Kruif, voormalig ISAF-commandant in Afghanistan.

Op mij heeft het verhaal van Soetendorp diepe indruk gemaakt. Hij zei aan de laatste uren voor het begin van Grote Verzoendag dat Democratie, Vrede en Geweldloosheid bij elkaar horen. Dat het wezenlijk is voor vrede dat er inclusief wordt gedacht en gehandeld en er geen uitsluiting plaats heeft. Hij verwoordde verwerken als volgt: “verwerken is inkeren en terugkeren, je eerst verzoenen

Brug gemaakt door kunstenaar Petra Hartman.

met de ander in waarheid, liefde en rechtvaardigheid. Verwerken is gedenken, nooit vergeten en met volle kracht en vernieuwing verder gaan, pijn met elkaar delen, elkaar de waarheid zeggen en daarbij de handen blijven vasthouden. Geef het Handvest van de Aarde en van de Compassie een kans. De mens zal voor de mens een helper zijn. Het gaat om de reis, de weg, om de brug te bouwen, want het doel zullen we wellicht niet halen”.

Doortje Kuis

Vredesweek in Culemborg

Nadat we eerst een interactieve avond hebben georganiseerd over Geweldloze Weerbaarheid (met 30 bezoekers) hebben we op **de dag van de vrede** in een goed uur 500 flyers uitgedeeld bij het Culemborgse Station.

Veel reacties waren verrast tot zeer positief. Maar heel weinigen mensen gingen nurks voorbij. Dat geeft toch altijd een impuls om door te gaan. Een impuls om in Culemborg in de komende tijd door te gaan met trainingen, die ons moeten leren conflicten met geweldloze methoden te benaderen. En natuurlijk hingen deze week de vredesvlaggen weer op de toren, bij de kerken, bij het Stadskantoor en de Politie.

Vredesgroep Culemborg.

Op 21 september 2010, Prinsjesdag en tevens Internationale Dag van de Vrede, brachten tien vrouwelijke Tweede Kamerleden en negen topontwerpers een hommage aan de vrede

De Kamerleden zijn Kathleen Ferrier (CDA), Sabine Uitslag (CDA), Esmé Wiegman-van Meppelen Scheppink (CU), Fatma Koser Kaya (D66), Mariko Peters (GL), Sjoera Dikkers (PvdA), Roos Vermeij (PvdA), Esther Ouwehand (PvdD), Helma Neppé-rus (VVD) en Cora van Nieuwenhuizen (VVD). Zij droegen een speciaal voor hen ontworpen hoed.

Samen vormden zij een nieuwe coalitie die verschillen opzij zetten en samenwerkten voor een groter doel: het belang van de Internationale Dag voor de Vrede. De Kamerleden zijn gekoppeld aan de topontwerpers Aziz Bekkaoui, Henriëtte Dijkina, Hester van Eeghen, House of Dots, Tessa Koops, Frans Molenaar, Caroline de Roy van Zuydewijn, Berry Rutjes Jr. en Philip Treacy.

Dag van de Vrede in Leeuwarden

Het was weer internationale dag van de vrede, 21 september. Midden in de vredesweek, dit jaar met 'Buurten voor Vrede' als thema. De gemeente Leeuwarden plaatste de internationale vredesvlag op de Oldehove. Op de foto dringen de kleuren door een nevelige lucht.

De zon zal haar warmen en het belooft een zonnige dag te worden. Nu wij nog. Gaan wij ons warmen aan nieuwe vredesinitiatieven voor Israël en Palestina, zal de aanschaf van de JSF echt van de baan gaan? Zal er duurzame vrede zijn in Congo, Ivoorkust, Liberia. En zullen we ons kunnen beheersen en ons niet gek laten maken met vijandbeelden en de publieke opinie voor te bereiden op 'noodzakelijke' maatregelen tegen Iran en andere landen? Laten we kiezen voor vrede! Laten we buurten voor vrede! Op schaal van de straat waar we wonen en op schaal van de landen en volkeren die anno 2010 allemaal onze burens zijn.

Hiroshima-herdenking in Amsterdam in het water gevallen

Ook dit jaar zijn in Amsterdam bij de Sint Antoniesluis de slachtoffers van het eerste gebruik van de kernwapens herdacht. We blijven ons inzetten voor een kernwapenvrije wereld, te beginnen in Nederland. Er werden handtekeningen verzameld onder de leus: Nergens kernwapens dus ook geen Amerikaanse kernwapens in Nederland. Maar de omstandigheden zaten dit jaar niet mee. Ten eerste was het die dag 'Gay Canal Parade'. Veel mensen op de been die in een feestelijke stemming de bootjes wilden bekijken en eigenlijk niet wilden denken aan zoiets triests als kernwapens. Verder stortregende het voordurend waardoor de Hiroshima-herdenking letterlijk in het water viel. Er zijn 313 handtekeningen gezet. Helaas schrijven ballpoints niet op nat papier, dus veel namen zijn niet leesbaar en tellen niet mee. Gelukkig is er nog een andere mogelijkheid om de petitie te ondertekenen, nl. via het internet. Zie hiervoor onze website: www.vrouwenvoorvrede.nl. De handtekeningenactie gaat door en de lijsten kunnen worden opgestuurd p/a Keizersgracht 315, 1016 EE Amsterdam tot eind oktober. Daarna worden ze aangeboden aan de regering met een Open Brief aan de minister-president van Nederland. Nadere informatie: Marianne van Ophuijsen 06 16 20 25 24 of marianneadack@hotmail.com

De Grannies zongen de sterren van de hemel maar niet de regen uit de lucht

Mayor for Peace

Burgemeester tegen de bom

Momenteel telt de wereld zo'n 26.000 kernkoppen. Dit door de Federatie van Amerikaanse Wetenschappers geschatte aantal staat gelijk aan 6.822 megaton TNT explosiekracht, oftewel meer dan 454.800 Hiroshima bommen. Wat een waanzin als we weten dat de enkele bom die door de Verenigde Staten op Hiroshima werd gegooid 140.000 mensen doodde.

"Mayors for Peace" werd in 1982 opgericht tijdens een speciale VN Zitting over Ontwapening door de burgemeesters van Hiroshima en Nagasaki. In 2003 lanceerde Mr. Tadatoshi Akiba, de huidige burgemeester van Hiroshima en President

van de "Mayors for Peace", de 2020 Vision Campagne, welke ten doel heeft een nucleair vrije wereld te bereiken in 2020.

42 Jaar geleden (1968) verplichtten de originele kernwapenstaten zich om alle nucleaire wapens te vernietigen in het Non Proliferatie Verdrag (Artikel VI). Een verplichting die door het Internationale Strafhof in 1996 werd herbevestigd.

De 2020 Vision Campagne krijgt in toenemende mate steun, het ledenbestand staat op 4.144 in 144 landen (september 2010). De leden van 'Mayors for Peace' zijn burgemeesters van steden overal ter wereld die formeel hun steun geven aan het 'Programma om solidariteit tussen steden te bevorderen en om tot een totale afschaffing van kernwapens te komen'.

Dit programma biedt een mogelijkheid om nationale grenzen te overstijgen en gezamenlijk te werken aan nucleaire ontwapening.

Meer informatie over de organisatie is te vinden op:

www.2020visioncampaign.org en www.mayorsforpeace.org

Burgemeester Akiba pleit bij 65-ste Hiroshima-herdenking voor ontwapening

Burgemeester van de Japanse stad Hiroshima, Akiba, pleitte bij de 65-ste Hiroshima-herdenking voor ontwapening. Voor het eerst was er ook een ambassadeur van de VS bij.

“Het is een absurd idee om na te denken over nationale veiligheid terwijl je afhankelijk bent van kernwapens.”

Toen hij dit zei, wist de burgemeester van de Japanse stad Hiroshima, Tadatoshi Akiba (67), waar hij over sprak. Hij was zelf twee jaar oud toen de Amerikanen een uraniumbom gooiden op de stad waar hij geboren is.

Op 6 augustus werd die gebeurtenis, die mede leidde tot de Japanse capitulatie maar die ook aan tienduizenden burgers het leven kostte, voor de 65-ste keer herdacht. Akiba drong er vandaag tijdens de inmiddels traditionele vredesverklaring bij de herdenkingsplechtigheid in het Hiroshima MemorialPark bij de Japanse regering op aan om de Amerikaanse atoomparaplus te verlaten.

Daarmee trad hij in het voetspoor van zijn voorganger Takashi Hiraoka die in 1997 een gelijkkluidende oproep deed aan de toenmalige regering. Vandaag bevond zich voor het eerst een vertegenwoordiger van de Amerikaanse overheid onder de genodigden: ambassadeur John Roos. Voor het eerst was ook de secretaris-generaal van de VN, Ban Kimoon, aanwezig. „Het leven is kort, maar het gevegen is lang”, zei Ban, die bloemen

legde bij de eeuwige vlam in het monument. Volgens Akiba heeft de boodschap van de hibakusha, de slachtoffers van de bommen op Hiroshima en Nagasaki (de stad die in 1945 drie dagen later getroffen werd), zich verspreid over de wereld. Naar schatting 140.000 inwoners van Hiroshima, en 70.000 burgers van Nagasaki kwamen om het leven – hetzij door de bomexplosies, hetzij later als gevolg van de straling waaraan zij werden blootgesteld.

Afgelopen maand werd bekend dat Akiba de Ramon Magsaysay-prijs zal ontvangen, ook wel de ‘Aziatische Nobelprijs’ genoemd, voor zijn niet aflatende campagne voor vrede. Akiba zei in een reactie: „Ik heb het gevoel dat dit een positieve waardering is voor onze pogingen om een wereld te realiseren die vrij is van kernwapens.” En hij voegde eraan toe dat hij de prijs in ontvangst zou nemen namens alle slachtoffers van de atoombommen.

Het juryrapport van de Masaysay-prijs memoreert dat Akiba Hiroshima, de stad die het eerste slachtoffer was van nucleaire oorlogsvoering, heeft gemaakt tot stad „aan het front van een wereldwijde campagne om kernwapens af te schaffen”.

„Het zou geweldig zijn”, zei Akiba “als Japan een leidende rol speelt in de beweging om kernwapens af te schaffen.”

Overzicht nederlandse burgemeesters voor vrede

Ook Burgemeester Aboutaleb van Rotterdam is nu “Mayor for Peace”! Sinds 1986 is Rotterdam lid van Mayors for Peace en ondersteunt het de doelstellingen van de internationale organisatie. Den Haag is de stad binnen het G-4 samenwerkingsverband van Rotterdam met Amsterdam, Den Haag en Utrecht, die zich actief inzet voor vrede en veiligheid, aldus de brief van de Bestuursdienst Rotterdam. Men heeft nu burgemeester A. Aboutaleb laten registreren als lid.

Hieronder een overzicht van de gemeentes die zich aangesloten hebben of steun hebben betuigd. Zit uw gemeente er nog niet bij is het misschien een idee daar een actie van te maken, zit uw gemeente er er wel bij kijk af en toe eens of ze er ook iets actiefs mee doen.

OVERZICHT Augustus 2010

Lid van Burgemeesters voor Vrede:

Ameland - Dhr. A. de Hoop (D66)
Amsterdam - Eberhard van der Laan (PvdA)
Arnhem - Pauline Krikke (VVD)
Apeldoorn - Mr.G.J.de Graaf (VVD)
Assen - Dhr. K.S. Heldoorn (PvdA)
Barendrecht – Dhr. Van Belzen (SGP)
Beek - Drs. A.M.J.Cremers (D66)
Bergen op Zoom – Drs. J.M.M. Polman (D66)
Berkelland - Mr. H.L.M. Bloemen (CDA)
Beuningen – Mr.Drs. H.N.A.J. Zijlmans (VVD)
Brielle - Mw.G.W.M. Viegen (PvdA)
Bloemendaal -Mea van Ravesteyn-Kramer D’66 wnd
Capelle a/d IJssel - Dhr. Koen (CDA)
Den Haag - J.J. van Aartsen (VVD)
Groningen - Jacques Wallage (PvdA)
Harenkarspel - E.J. Brommet (PvdA)
Heemskerk – Dhr. J. Nawijn
Heeze-Leende – Dhr. Verhoeven (VVD)
Hendrik-Ido-Ambacht - H.H. Jonker (PvdA)
Kerkrade - J.J.M. Som (CDA)
Landgraaf - mr. L.H.F.M. Janssen (PvdA)
Lansingerland (Bleiswijk) - Dhr. E.H. van Vliet (geen partij)
Leerdam – Dhr. Molkenboer (PvdA)
Leiden – Drs. H.J.J. Lenferink (PvdA)
Leidschendam-Voorburg - Dhr. J.W. van der

Sluijs (VVD)
Leusden -Jan Broekhuis VVD
Maasgouw - F.J.M. Wilms (CDA)
Maastricht - G.B.M. Leers (CDA)
Menaldumadeel – Mw.G.v.Delft-Jaasma (PvdA)
Menterwolde - E. van Zuijlen (Groen Links)
Middelburg - Koos Schouwenaar (VVD)
Naarden - Peter Rehwinkel (PvdA)
Nieuwegein - Cor de Vos (PvdA)
Noordenveld - J.H. van der Laan (PvdA)
Oosterwijk – Drs. Y.C.T.H. J. Kortmann (CDA)
Oostzaan – P.J.Möhlmann (PvdA))
Pekela - M. Schollema (PvdA)
Purmerend -Fons Hertog wnd.VVD
Rijswijk - G.W. van der Wel-Markerink (PvdA)
Rotterdam - Ahmed Aboutaleb (PvdA)
Rozenburg – Dhr. Wolf (PvdA)
Schinnen - B.H.M. Link (CDA)
Son en Breugel – Dhr. Gaillard (VVD)
Tilburg - Ruud Vreeman (PvdA)
Uden – H.A.G. Hellegers(PvdA)
Utrecht - A. Wolfsen (PvdA)
Veendam - Ab Meijerman (CDA)
Velsen - P.A.G. Cammaert (PvdA)
Vlaardingen – Dhr. Bruinsma (VVD)
Waalwijk - A.M.P. Kleijngeld (PvdA)
Wassenaar – Jan Hoekema (D’66)
Winschoten – Pieter van der Zaag wnd. CDA
Wormerland - Peter Tange (GL)

Steun voor de campagne:

Aalsmeer - Dhr. P.J.M. Litjens (VVD)
Alblasserdam - Mw. L.M. Huizer (PvdA)
Alkmaar - Dhr. P.M. Bruinooge (CDA)
Amersfoort - Albertine van Vliet-Kuiper (D66)
Andijk - Astrid Streumer (PvdA)
Baarn - J. de Groot (VVD)
Bolsward - Willemien Chr. Vroegindewij (CDA)
Boxtel - Dhr. F.H.J.M. van Beers (CDA)
Breukelen - Dr. G. Mik (PvdA)
Brielle - Mw.G.W.M. van Viegen (PvdA)
De Ronde Venen - Drs. M.Burgman (VVD)
Deventer - Ir. A.P. Heidema (CU)
Diemen - mw. A.E. Koopmanschap (GL)
Ede - C. van der Knaap (CDA)
Eindhoven - R. van Gijzel (PvdA)
Enkhuizen - J.G.A. Baas (PvdA)
Enschede - P.E.J. den Oudsten (PvdA)
Gemert-Bakel - mr. J.H.A.G.van Maasackers (CDA)
Grave - Mw. W.J.G. Delissen-van Tongerlo (VVD)
Haarlemmerliede en Spaarnwoude -Dhr. H.B. Bruijn (PvdA)
Hilversum - E.Bakker (D66)
Helmond - drs. A.A.M Jacobs (CDA)
Hoogezand-Sappemeer - Dhr. R.E. Stähler (loco-burg) PvdA
Langedijk - drs. J.F.N. (Hans) Cornelisse

(CDA)
Lemsterland - D.J. Stellingwerf (CU)
Lingewaard - Harry de Vries (CDA)
Loon op Zand - H.J.G.J..van Hoek-Martens (D66)
Moerdijk - H.W. den Duijn (VVD)
Nijmegen - Mr. Th.C. de Graaf (D66)
Oost Gelre - mr.dr.s.H.W.M.Heijman (CDA)
Ooststellingwerf- drs. Harry Oosterman (CDA)
Opsterland - Mw. F. Ravestein (D'66)
Oudewater - M.C.A.A. Ruigrok-Verreijt (PvdA)
Schermer - Dhr. P.G. Moeijes (VVD)
Schoonhoven- Dhr. D.W. de Cloe (PvdA)
Sint Anthonis - J.M.J.Verbeeten (CDA)
Skarsterlân - G.J..Kuiper (CDA)
Sliedrecht - Martin C. Boevée (PvdA)
Someren - A.P.M. Veltman (PvdA)
Spijkenisse - Mw. M. Salet (PvdA)
Stein - Drs. A.C.Barske (GL)
Terneuzen - J.A.H. Lonink (PvdA)
Vlagtwedde - J.Broertjes (VVD)
Vlieland - Mw.B.A.H.Galama (VVD)
Voorschoten - Dhr. J.M. Staatsen (VVD)
Wageningen - G.van Rumund (PvdA)
Weesp - Dhr. B. Horseling (PvdA)
Winterswijk - Drs. M.J.van Beem (PvdA)
Wünseradiel - drs. Theunis R. Piersma (FNP)
Zutphen - J.A. Gerritsen (D66)
Zwartwaterland - A.C.Hofland (CDA)

10-10-10: draag je steentje bij

Als het even kan willen we allemaal graag een steentje bijdragen aan energiebesparing. Maar waar te beginnen? In Engeland is daarom de 10:10 campagne opgericht, waarin mensen en bedrijven worden aangespoord tien procent te besparen op hun CO₂-uitstoot in 2010. Geen groot, onhaalbaar doel, maar een concreet plan waaraan iedereen kan meedoen. Wie zich aanmeldt krijgt praktische tips als: laat je auto één dag per week thuis, koop spullen van goede kwaliteit en groenten van het seizoen, en stap over op groene stroom.

De campagne heeft inmiddels tienduizenden aanhangers van over de hele wereld, van Nieuw-Zeeland tot Ghana. De aftrap in Nederland is op de veelzeggende datum 10-10-2010, met als motto: ***we gaan het zelf doen en geven zo het goede voorbeeld aan de politiek.*** Als je meedoet krijg je een checklist, tips en andere hulpmiddelen die je stimuleren om ook echt tien procent te besparen.

Aanmelden? Ga naar www.1010global.org/nl

Nucleaire Ontwapening - Na de NPV-toetsingsconferentie in Mei 2010

De toespraak van president Obama in April 2009, voor een kernwapenvrije wereld, deed de hoop herleven dat er eindelijk echt iets zou gebeuren op dit gebied. Ook Europese ministers spraken zich uit voor een kernwapenvrije wereld, waaronder de Ministers Verhagen van Nederland en Westerwelle van Duitsland.

Op de toetsingsconferentie van het Non-proliferatie-Verdrag(NPV) in New York - mei 2010- deden enkele van de 28 NAVO-lidstaten, zoals Nederland, Duitsland, Noorwegen, België en Luxemburg, voorzichtige pogingen om de aanwezigheid van de Amerikaanse kernwapens op Europees grondgebied, ter discussie te stellen. Daartoe aangemoedigd door politici als Kissinger, Schultz, Perry, Nunn en enkele Europese (ook Nederlandse) oud-ministers. Een appèl voor een kernwapenvrije wereld deed daartoe de ronde onder NGO's, op initiatief van IKV/PAX Christi.

Volgens enkele-Nederlandse-waarnemers bij de NPV-conferentie in New York, leek het er echter op of Nederland bij monde van minister Verhagen, zich neerlegt bij de nucleaire doctrine van de NAVO en de voortzetting van de atoomtaak.

Minister Verhagen koppelde de terugtrekking van de sub-strategische kernwapens in Europa aan de Russisch-Amerikaanse nucleaire onderhandelingen. Dus 'gelijk op'/bilateraal en geen sprake van een aanmoedigend gebaar of ondersteuning voor Obama's beoogde beleid.

In de brief van Vrouwen voor Vrede en WILPF van 10-04-2010 werd een suggestie gedaan aan de minister, ook eerder via e-mail een bijdrage geleverd aan het

kernwapendebat in de kamer.

Ook door het netwerk van NGO's voor nucleaire ontwapening, waaronder de WILPF, Abolition 2000, New Agenda Coalition e.a., waren aanbevelingen gedaan.

Bovendien bestaat vrij algemeen de mening dat het systeem van door vliegtuigen afgeworpen kernbommen zoals die op Volkel liggen, achter-

haald is als wapensysteem. Hoewel de slagkracht/vernietigingskracht nog enorm is (en daarmee de risico's van terrorisme). De werkelijke nucleaire slagkracht van de NAVO ligt in de strategische kernwapensystemen zoals bv. raketten en onderzeeërs van de Verenigde

Staten, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk. Die zullen niet worden afgeschaft.

Wat vooraf ging.

Het Non-proliferatie Verdrag (NPV) werd in 1968 gesloten tussen de officieel erkende kernwapenstaten zoals: de Verenigde Staten, Rusland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en China, allen lid van de Veiligheidsraad van de VN. en de niet-kernwapenstaten. Na ondertekening van ca. 187 landen (in 1970), behalve Israël, Pakistan en India, werd het NPV-verdrag geratificeerd.

De status van Noord Korea, na zijn terugtrekking uit het NPV in 2003, is onduidelijk en niet erkend door de andere lidstaten. Na verlenging van het NPV voor onbepaalde tijd in 1995, volgden elke 5 jaar Toetsingsconferenties.

Hoofdzaken uit het NPV zijn:

- de kernwapenstaten zullen geen nucleaire technologie voor militaire doeleinden ontvangen of exporteren (zgn. Non-proliferatie).
- wel werd hen het recht op toegang tot nucleaire technologie voor vreedzame doeleinden gegarandeerd. (bv. energie en medische doeleinden).
- Daarnaast werd vastgelegd dat er serieus onderhandeld zal worden over nucleaire ontwapening. Echter, zonder dat hier een tijdpad voor werd aangegeven.

zie*www.reachingcriticalwill.org

Een Verdrag dat hinkt op twee gedachten en steeds manker gaat lopen.

De kern van de voortdurende mislukkin-

gen lijkt mede besloten te liggen in het NPV-verdrag nl: Non-proliferatie, benadrukt door de kernwapenstaten, tegenover nucleaire ontwapening en toegang tot nucleaire technologie. Een Verdrag dat hinkt op twee gedachten en de macht van enkelen. Het alleenrecht van de zgn. 5 kernwapenstaten, op het bezit en de ontwikkeling van kernwapens, is ontstaan uit het feit dat zij de overwinnaars waren na de tweede wereldoorlog en permanente leden van de Veiligheidsraad.

Wat er gebeurde.

Sindsdien hebben Pakistan en India en sinds kort ook Noord Korea, kernwapens buiten het NPV om en Israël zelfs met (gedoog)steun van de Verenigde Staten en hun (NAVO) bondgenoten. Over Iran bestaat onduidelijkheid.

NPV-toetsingsconferentie mei 2010.

Opnieuw speelden de tegengestelde belangen van de 5 Kernwapenstaten, en de niet-gebonden landen (118 NPV-lidstaten): het belang van de Kernwapenstaten en hun bondgenoten voor strengere afspraken en Non-proliferatie met daartegenover de eis van de Niet-gebonden lidstaten tot nucleaire ontwapening.

Een kernwapenvrije zone in het Midden-Oosten werd door Egypte bepleit. Dit had ook te maken met de reactie van de Verenigde Staten en hun bondgenoten, over Iran, dat als NPV-lidstaat bezig zou zijn met het maken van een kernbom. De rapporten van het Internationaal Atoomagentschap IAEA, riepen inderdaad twijfels op over het Iraanse verrijkingsprogramma. De bemiddeling van Brazilië en Turkije tussen de VN en Iran vond meer weerklank onder de aanwezige diplomaten, dan de afwijzing hiervan door de kernwapenstaten en hun bondgenoten.

De consistente “bescherming” van de Verenigde Staten en hun bondgenoten van Israël als kernwapenstaat en de weigering van Israël in 2009 om toe te treden tot het NPV en inspecties van de IAEA toe te laten, speelden hierin ook een rol. De Egyptische ambassadeur herhaalde bij de NPV-conferentie namens de New Agenda Coalition (een verbond van EU-lidstaten waar Zweden, Ierland, Brazilië, Mexico, Zuid Afrika, Nieuw Zeeland en Egypte in deelnemen) de oproep aan Israël om lid te worden van IAEA, als niet-kernwapenstaat.

Het verdrag tussen de Verenigde Staten en India, in 2007, over de leverantie van nucleair materiaal, was voor China waarschijnlijk een excuus om kort voor de Toetsingsconferentie een contract met Pakistan te tekenen voor 2 kernreactoren. Noord Korea bouwde een kernbom en deed een kernproef. Al deze ontwikkelingen barricaderen de ‘goede’ voornemens en dienen vooral de eigen belangen, maar houden de hele wereld in de greep van een nucleaire ramp en dreiging in het Midden Oosten.

NAVO-lidmaatschap

De Westerse landen die lid zijn van de NAVO (28 NAVO-lidstaten) en degenen onder hen die zoals Nederland kernwapens op hun grondgebied herbergen (waarover nog steeds een zwijgplicht bestaat) beschouwen zichzelf als niet-kernwapenstaten maar gaan wel uit van het recht op de nucleaire afschrikkingmacht als onderdeel van hun militaire strategie. ***Op het moment dat de NAVO-aanvalsvliegtuigen met Nederlandse piloten kernbommen uitvliegen, is Nederland een kernwapenstaat. In vredetijd niet, want dan worden de Amerikaanse kernbommen bewaakt door Amerikaanse militairen.*** Het NPV erkent de Verenigde Staten als een kernwapenstaat, maar deze nucleaire doctrine is onderdeel van de strategie van de NAVO en de NAVO is geen ondertekenaar van het NPV-verdrag. Op deze manier wordt daarmee de letterlijke tekst van het NPV niet overtreden. *(Over herziening v.h. Strategisch concept van de NAVO zie ook wilpf zomer nws.brief)*

Actuele stand van zaken.

Samengevat: de nucleaire afschrikking blijft bestaan, ondanks de pogingen van Nederland, Duitsland, Noorwegen, België en Luxemburg om de aanwezigheid van Amerikaanse kernwapens op Europees grondgebied, ter discussie te stellen. Dit kan alleen veranderen door besluitvorming door oa. de NAVO-lidstaten. Dat zou kunnen in het kader van de herziening van het Strategisch Concept van de NAVO (elke 5 jaar) in september van dit jaar. Ook werd /wordt hier en daar gepleit (WILPF) voor het verwijderen van de nucleaire paragraaf uit het Strategisch concept van de NAVO. *(Zie ook blz. 3 en 4 van de zomernieuwsbrief van WILPF over de herziening v. h. Strategisch Concept van de NAVO.)*

Dus er blijft werk aan de winkel voor Vrouwen voor Vrede, Wilpf en anderen.

De START* onderhandelingen

De verklaring en ondertekening van het START-verdrag in April 2010, tussen Amerika en Rusland over vermindering, van kernwapens, cq lager niveau van elkaar bedreigen, naar 1550 strategische kernkoppen, reduceert het AANTAL kernen dat de wereld kan worden vernietigd. De wapensystemen worden bovendien "alert"gehouden, d.w.z.op scherp en binnen enkele minuten te lanceren. Het is mooi dat het START-verdrag werd ondertekend door Amerika en Rusland, maar het is een beheersingsverdrag, geen ontwapeningsverdrag.

(START Strategic Arms Limitations Talk)*

De realiteit :

Door alle kernwapenstaten worden nieuwe draagsystemen ontwikkeld (raketten, onderzeeërs en kruisvluchtwapens) om de oude systemen over 20 of 30 jaar te vervangen. De Amerikaanse kernbommen op Volkel (B61- Mod11) blijven daar liggen en worden gemoderniseerd. De Joint Strike Fighter (eventuele vervanger van de F16) wordt geschikt gemaakt om de kernwapentaak over te nemen.

De lading van sommige Intercontinentale raketten wordt vervangen door conventionele lading, in het kader van Prompt Global Strike. Daarmee valt het verschil tussen nucleair en conventioneel weg. Dit is gevaarlijk en schijn-veiliger.

De Verenigde Staten behouden zich het recht voor om als eerste kernwapens in te zetten, niet als antwoord, of 'preventief' op een biochemische aanval, maar alleen tegen staten die buiten het NPV vallen, of de regels van het NPV niet naleven.

Iran zou in deze categorie kunnen vallen volgens minister H.Clinton.

De defensiebegroting van de Verenigde Staten, is vergeleken met het bedrag van vorig jaar 9,8% gestegen, naar \$7.009 miljard. Dit is vooral om de voorraad kernwapens te verbeteren, inzetbaar te houden en componenten te vervangen.

Het bedrag voor het ontmantelen van kernwapens is verminderd met 39,6 miljoen naar \$58 miljoen. De Verenigde Staten zullen nog lang zwaar bewapend blijven en als 'hoeksteen/symbool van de Atlantische samenwerking', geeft dat voorlopig nog verplichtingen voor de NAVO-lidstaten. *Obama zei het al, in zijn leven zou hij het niet meer mee maken, een wereld zonder kernwapens.*

Lichtpuntjes uit het verslag van Susi Snyder*, als vertegenwoordiger van IKV/PAX, in New York.

Tot voor kort algemeen secretaris van WILPF-internationaal met specialisatie, kernontwapening.

Het resultaat van de NPV-herzieningsconferentie was in balans en bestaat uit 2 delen, nl. een herziening van het oude verdrag en een actieplan/plan of action. Dat laatste had de instemming (consensus) van de deelnemers. Het was voor het eerst dat zo'n actieplan tot stand kwam, sommige onderwerpen met een 'tijdlijn.' (*time bound framework*). De niet gebonden landen pleitten voor een *nuclear weapons convention*, in de slottekst wordt hier wel naar verwezen, maar niet als een verplichting, gekoppeld aan een tijdlijn. Dit stuit (steeds) op veto's van de kernwapenstaten.

Veel aandacht en nadruk kreeg het voorstel uit 1995, voor een nucleair vrije zone in het Midden-Oosten. In 2012 op de agenda en in 2015, bij volgende herzieningsconferentie uitvoerbaar (!)

Slechts eenmaal, vriendelijker dan 5 jaar geleden, werd Israël gemaand om lid te worden van het NPV en zich ondertoezicht te stellen van het Internationaal Atoom Energieagentschap (IAEA).

Dit werd gedaan door de Egyptische ambassadeur Badr namens de New Agenda Coalition. Rusland en de Verenigde Staten werden aangemoedigd (*encouraged*) om te blijven discussiëren over reducties van hun nucleaire wapenvoorraden.

Met de aantekening van Susi erbij, dat onderhandelingen (*negotiations*) nog ver weg zijn (zoals valt op te maken uit de woordkeus).

Carolien van der Stadt
lid politieke werkgroep Vrouwen voor
Vrede/Wilpf

Tenslotte biedt de Herzieningsconferentie van het Strategisch Concept van de NAVO de uitgelezen mogelijkheid voor de EU NAVO-lidstaten om opnieuw duidelijk te maken dat de meerderheid van de lidstaten wenst of accepteert dat de Amerikaanse kernwapens worden verwijderd. (zie motie van de 2e kamer)

Met andere woorden, voor de kernwapenstaten een kans om ten volle te voldoen aan hun verplichting (*to live up fully to their obligations*) zoals staat in artikel I en II over nuclear sharing, en deze paragraaf over nuclear sharing, te schrappen uit het Strategisch Concept van de NAVO.

*www.reachingcriticalwill.org
dan: *NATO Strategic Concept*
(stuk van Butler).

Bronnen:

- Verslag van K.Koster in juli/aug 2010 van International Spectator. (met dank aan Lies Jansen!)
- NATO 2020: assured security; dynamic engagement analysis and recommendations of the group of experts on a new strategic concept for NATO 17, mei 2010.
- Statement by H.E. Mr. Maxime Verhagen, General debate Nuclear Non Proliferation Treaty 2010 Review Conference, 3 mei 2010.
- Stemming 2.04.2010 32 123-V nr. 86: de motie –Van Velzen/Azough over de wenselijkheid van terugtrekking van Amerikaanse kernwapens uit Europa.
- <http://www.reachingcriticalwill.org/legal/npt/revcon2010/DraftFinalDocument.pdf>

Groep van Vier tegen de kernwapens

In Wijchen is een nieuw initiatief gestart voor een wereld zonder kernwapens. Vier burgers uit Wijchen hebben een zogeheten 'Groep van Vier' opgericht. Deze lokale groepen sluiten zich aan bij het internationale initiatief om groepen van vier prominenten te vormen die zich inzetten voor een kernwapenvrije wereld.

De groep uit Wijchen bestaat uit drs. Leon Wecke (polemoloog en verbonden aan het Centrum voor Internationale Conflict Analyse en –Management van de Radboud Universiteit te Nijmegen), Henk van Haften (directeur Paulusschool te Wijchen en secretaris van de Stichting Paulus Mundial), Marcel Thijsen (wethouder Wijchen) en Gerda den Boer (IndiaWerk Wijchen en lid van Women's International League for Peace and Freedom en de Nederlandse Vereniging voor de VN).

De groep bracht onderstaande verklaring uit: Oproep om Nederland, Europa en de wereld kernwapenvrij te maken

De wereld leeft nog steeds onder de dreiging van nucleaire wapens. Maar een kernwapenvrije wereld ligt niet buiten de politieke mogelijkheden. Sinds kort staat nucleaire ontwapening weer op de politieke agenda, vooral dankzij de oproep van de Amerikaanse president Obama, een jaar geleden, om de wereld te verlossen van kernwapens. Ook in Nederland is het debat over kernwapens weer opgelaaid. In 2009 riepen oud-minister Ruud Lubbers en drie andere oud-politici regering en parlement op om werk te maken van nucleaire ontwapening, en de 20 Amerikaanse kernwapens die nu nog in vliegbasis Volkel (gemeente Uden) liggen opgeslagen te laten verwijderen door de Amerikanen.

Deze Nederlandse "Groep van Vier"

volgde het voorbeeld van eerdere "Groepen van Vier" in andere landen, waaronder de VS, Duitsland, Polen en Italië. Ook in die landen wordt door oud-politici gepleit voor verregaande nucleaire ontwapening.

Wij (zie ondergetekenden) scharen ons achter de internationale oproep tot nucleaire ontwapening, en geloven dat een kernwapenvrije wereld niet alleen een morele verplichting is maar ook een politieke noodzaak. Wij zijn ervan overtuigd dat er nu een historische mogelijkheid is om een kernwapenvrije wereld te realiseren. Dat is echter alleen mogelijk als politici en regeringsleiders zich NU onomwonden hiervoor uitspreken en als zij daartoe niet-vrijblijvend stappen zetten.

In navolging van deze "Groepen van Vier" pleiten ook wij, als "lokale Groep van Vier in Wijchen", voor concrete stap-

pen die moeten leiden tot een kernwapenvrije wereld. Hiermee willen wij tot uitdrukking brengen dat wij staan voor een Cultuur van Vrede en geweldloosheid met gelijke rechten voor iedereen, solidariteit en aandacht voor het wederzijdse belang van culturen en mensen wereldwijd.

Nogal wat Nederlandse politieke partijen hebben een kernwapenvrij Nederland opgenomen in hun (concept-)verkiezingsprogramma (zie <http://www.nonukes.nl/> voor deze passages en een beoordeling daarvan).

De *PvdA*, de *ChristenUnie* en het *CDA* willen dat vooral bereiken via besluitvorming binnen de NAVO.

De *SP*, *GroenLinks* en *D66* vinden dat Nederland desnoods alleen de VS moet vragen de Amerikaanse kernwapens weg te halen, als binnen de NAVO geen overeenstemming haalbaar is over terugtrekking van de Amerikaanse kernwapens uit Europa.

De *VVD* en *PVV* hebben in hun verkiezingsprogramma niets opgenomen over verwijdering van Amerikaanse kernwapens uit Europa of een kernwapenvrije wereld. Voor het eerst sinds jaren is de kans groot dat na verkiezingen een parlementaire meerderheid voorstander zal zijn van een kernwapenvrij Europa!

1. Wij roepen de nieuwe coalitie op om prioriteit te geven aan een actieve vredespolitiek die gericht is op verwijdering en vernietiging van de Amerikaanse kernwapens in Europa, als een goede en noodzakelijke bijdrage aan een kernwapenvrije wereld. Verwijdering van de Amerikaanse kern-

wapens uit Europa is ook al opgenomen in het regeerakkoord van de huidige Duitse regering (een coalitie van liberalen (FDP) en christendemocraten (CDU))

2. Wij roepen alle stemgerechtigde burgers op om bij het uitbrengen van hun stem de partijstandpunten met betrekking tot nucleaire ontwapening zwaar te laten wegen. Vraag de partij en kandidaat van uw keuze om veel werk te maken van een actieve vredespolitiek die leidt tot een kernwapenvrije wereld.

Ondergetekenden:

- de heer drs. Leon Wecke, polemoloog en verbonden aan het Centrum voor Internationale Conflict Analyse en – Management van de Radboud Universiteit te Nijmegen;
- de heer Henk van Haeften, directeur Paulusschool te Wijchen en secretaris van de Stichting Paulus Mundial;
- de heer drs. Marcel Thijsen, wethouder Wijchen;
- mevrouw Gerda den Boer, IndiaWerk Wijchen en lid van Women's International League for Peace and Freedom (WILPF) en de Nederlandse Vereniging voor de VN (NVVN).

Het kantoor van Vrouwen voor Vrede is weer verhuisd. Het nieuwe adres is nu: Leusderweg 215, 3818 AD Amersfoort
Het nieuwe telefoonnummer is nog niet bekend is. Het postbusnummer blijft hetzelfde: Postbus 963, 3800 AZ Amersfoort

Vredesstad Ieper looft vredesprijs uit

De belgische stad Ieper zal in 2011 voor de vierde keer de vredesprijs van de stad uitreiken. De Vredesprijs werd door de stad geïnstalleerd en wil naast de financiële prijs voor de laureaat vooral een educatief project zijn voor jongeren. Door zich in de klas te informeren over de genomineerden voor de vredesprijs leren jongeren over verschillende manieren waarop mensen zich voor de vrede inzetten: vanuit solidariteit met slachtoffers van geweld, verzoening tussen voormalige vijanden, geweldloze actie in de geest van Mahatma Gandhi of Martin Luther King, mensenrechten of specifiek kinder- en vrouwenrechten, of de rechten van inheemse bevolkingsgroepen. Daarnaast leren de jongeren ook regio's kennen die mogelijk minder gekend waren, leren ze over de omstandigheden waarin deze mensen actief zijn,...

De vredesprijs van de stad Ieper werd voor het eerst in 2002 uitgereikt. Na 2005 en 2008, zal de vredesprijs in 2011 dus voor de vierde keer worden uitgereikt. De vredesprijs is tot slot ook een financiële prijs voor de laureaat en bedraagt 25000 Euro.

Ieper is een kleine stad in de Westhoek van België, die dicht bij de Franse grens ligt en die door haar ligging helemaal in de frontlinie kwam te liggen tijdens de eerste wereldoorlog. Op 22 april 1915 werd door de Duitse troepen in een poging om door te breken naar de Franse havensteden, en om zo de toevoer vanuit het Verenigd Koninkrijk onmogelijk te maken in de onmiddellijke omgeving van de stad chloorgas gebruikt. Voor het eerst in de moderne oorlogsvoering werd gas als massavernietigingswapen gebruikt. Voor het eerst was een militaire aanval niet langer gericht tegen de militaire opposant, maar de ruimte, de om-

Toespraak door Luc Dehaene, Burgemeester van Ieper, gehouden op de conferentie '7 minuten voor 1325' in Soesterberg op 10 juni.

geving waarin deze zich bevond. Oorlog zou nooit meer hetzelfde zijn. Op het einde van WOI was de stad zo goed als helemaal vernield. Daarom ondersteunt de stad de werking van het OPCW. Maar de stad wil zich daarom ook inzetten om alle massavernietigingswapens te bannen. Daarom ook huisvest Ieper sedert juli 2006 het internationaal campagne-secretariaat van het netwerk van burgemeesters 'Mayors for Peace'. In samenwerking met de burgemeesters

van Hiroshima en Nagasaki, en de 4000 aangesloten burgemeesters en steden, zullen wij bij onze nationale overheden en de internationale gemeenschap blijven aandringen om alle nucleaire wapens te bannen.

Vredesstad

Ieper heeft zichzelf de naam Vredesstad gegeven. Het verhaal van Ieper Vredesstad startte in de nadagen van het pausbezoek aan de stad in 1985. De paus had tijdens zijn toespraak op de markt opgevoerd om voor de vrede te ijveren, om vanuit deze plaats, zo door oorlog geteisterd, ook een signaal van vrede uit te zenden. Het vredesfonds werd opgericht, binnen de stedelijke administratie werd een vredesdienst opgestart en binnen de stedelijke begroting werden nieuwe middelen ingeschreven om de initiatieven die door de dienst en het vredesfonds werden genomen te financieren. Inmiddels wordt reeds 12 jaar een vredes supplement in de begroting opgenomen en wordt steun verleend aan talloze initiatieven die zowel lokaal, regionaal als internationaal zijn.

Volgend jaar zal de stad voor de vierde keer de driejaarlijkse vredesprijs van de stad Ieper uitreiken. De eerste keer aan *War Child*, de tweede keer aan de Amerikaanse *Zuster Helen Prejean*, wiens leven werd verfilmd in *Dead Man Walking*, de derde keer aan *Sima Samar*, Een Afghaanse voorvechtster voor vrouwenrechten in haar land, voorzitter van The Afghanistan Independent Human Rights Commission.

Deze financiële prijs van € 25000 wil in eerste instantie ook een educatief project

zijn. Telkens gaat aan de uitverkiezing een hele procedure vooraf, waarbij jongeren uit Ieperse en Vlaamse scholen les krijgen over vijf genomineerden en op het einde hun stem mogen uitbrengen. Daarbij is ook de volwassen bevolking van Ieper ingeschakeld. Zij kunnen via stembussen op openbare plaatsen of via internet hun stem uitbrengen. De vijf genomineerden worden op informatiezoulen, die her en der in de stad worden opgesteld, voorgesteld.

De genomineerden voor de vredesprijs 2011:.

Denis Mukwege: Congolese arts die zich in de buurt van Bukavu sedert 1996 ontfert over vrouwen die het slachtoffer zijn geworden van verkrachting in een door rebellengroepen geteisterde regio.

Q'orianka Kilcher: Jonge actrice, maar evenzeer activiste die zich inzet voor de rechten van de inheemse bevolking in Peru, pleit voor het behoud van het regenwoud en actie voert tegen ontginning, boskap en olieboringen wanneer deze ingaan tegen de rechten van de inheemse bevolking.

Kathy Kelly: Amerikaanse die zich al meer als 25 jaar met geweldloze acties verzet tegen de vaak economisch geïnspireerde oorlogsvoering van de VS. Trekt de VS rond om te spreken en te getuigen over de burgers en kinderen als slachtoffer in oorlogsvoering in Irak, Pakistan, Afghanistan.

Valdete Idrizi werd in 1999 als Albanese Kosovaarse samen met duizenden anderen verdreven uit haar woonplaats. Nu woont en werkt ze terug in Mitrovica waar zij een centrum leidt dat de Servi-

sche en Albanese bevolking in de door de Ibar gescheiden stad probeert te verzoenen.

Hassan Shire Sheikh: mensenrechten-activist die na bedreigingen Somalië verliet en in Canada asiel kreeg. Keerde terug naar de regio en leidt nu een instituut dat hulp, vorming en bescherming wil bieden aan mensenrechtenactivisten in de Hoorn van Afrika.

Wie even dieper ingaat op de namen van de laureaten en de genomineerden ziet meteen dat er impliciet aandacht besteed wordt aan het gender-aspect binnen het lokale vredesbeleid dat de stad ontwikkelt. Dat Sima Samar de vredesprijs in 2008 mocht ontvangen en dat iemand als Valdete Idirzi genomineerd is voor de vredesprijs 2011 getuigen hiervan.

Maar ook expliciet wordt binnen het lokale vredesbeleid aandacht besteed aan de betrokkenheid van vrouwen bij vredesonderhandelingen. Onder de noemer **“Vrouwenkracht is Vredesmacht”** organiseerde de Vredesdienst van de stad samen met de Nederlandstalige Vrouwenraad en Moeders voor Vrede een conferentie met internationale sprekers waarin drie thema’s werden uitgediept:

- 1) Vrouwenrechten zijn mensenrechten
- 2) Empowerment en ontwikkeling
- 3) De rol van de civiele samenleving in oorlogstijd

De conferentie mondde uit in een vrouwenmars door de straten van Ieper om te eindigen onder de Menenpoort, een monument ter nagedachtenis van 55000 gestorven Commonwealth soldaten uit WOI, waarvan nooit meer iets is vernomen.

Tijdens de dagelijkse Last Post vroegen meer dan 1000 vrouwen, op posters vergezeld van de 1000 vredesvrouwen die in 2005 genomineerd waren voor de Nobelprijs voor de Vrede aandacht voor resolutie 1325 en gaven ze meteen ook een duidelijk signaal van Vrede vanuit Ieper. Het stadsbestuur van Ieper is zich heel bewust van het feit dat vrouwen niet alleen slachtoffers zijn van geweld, maar eerst en vooral actor in de samenleving. Daarom zal ook in de toekomst in samenwerking met vrouwenorganisaties initiatief genomen worden om aandacht te vragen voor resolutie 1325 of de betrokkenheid van vrouwen bij vredesonderhandelingen, postconflict reconstructie en heropbouw van de samenleving. Ik wil besluiten. Ik heb proberen te bewijzen dat het niét zo is dat een lokale gemeenschap machteloos is als het gaat om de problemen van de wereldvrede of specifiek de betrokkenheid van vrouwen bij vredesonderhandelingen. Al lijken onze gemeentelijke inspanningen slechts druppels, toch blijf ik er van overtuigd dat wij samen met vele goedmeurende gemeenten, het middenveld en het verenigingsleven invloed kunnen uitoefenen op onze eigen regering of de internationale gemeenschap. Waarom zouden we dan niet tot de actie overgaan?

Luc Dehaene

Burgemeester van Ieper

Vijftig dozen inspiratie

Na de zomervakantie is het prettig weer naar Aletta te gaan. Aletta is de naam van het instituut voor vrouwengeschiedenis in Amsterdam, waar op de zolder vijftig dozen staan met voornamelijk ongeordende archiefstukken van Vrouwen voor Vrede, vanaf 1979.

In november van dat jaar kwamen 4000 vrouwen uit politieke en levensbeschouwelijke organisaties voor het eerst bijeen om samen met vrouwen uit de vakbeweging, uit de derde wereldbeweging en uit de vredesbeweging, als vrouwen voor vrede en vrouwen tegen kernwapens (VtK) mee te lopen in een fakkeloptocht in Den Haag, om zo aandacht te vragen en ongerustheid te tonen over de toenemende (atoom)bewapening in wat we toen “koude oorlog”noemden.

Een daadkrachtige, enthousiaste groep van deze vrouwen organiseerde al gauw de Brede Vrouwen conferenties: thema's waren o.a. vrouwen op weg naar Vrede en Veiligheid, en Vrede, een zorg voor jou en mij. Voor deze bijeenkomsten was altijd grote belangstelling.

Vanaf de eerste jaren van VvV waren er ook regelmatig –ook goed bezochte– nadenkdagen. Nadenken over onze strategie: Hoe nu verder??? Dit ging bijv. over wel of niet een betaalde medewerkster, het ging over samenwerking met andere vrouwenbewegingen, het ging over de informatievoorziening aan onze eigen groepen en aan de individuele abonnees. (leden van VvV kenden we toen niet, wel een sterk groeiend aantal abonnees op onze nieuwsbrief: in 1982 ruim 5000!)

Een hoogtepunt uit die beginjaren was beslist de internationale vrouwenconferentie in november 1981 in het Tropenmuseum in Amsterdam, met oa. Joyce

Lusso, Dorothy Sölle, Edith Ballantyne (bestuur Wilpf) en Sienie Strikwerda, georganiseerd door de Wilpf (Women's international league for peace and freedom) met hulp van VtK en VvV.

Deze vrijdag in augustus ga ik eerst naar de donkere zolder bij Aletta om op de dozen met ons archief zo'n vijftigtal vrolijke witte stickers met de blauwe P te plakken. Tussen alle grote en kleine, maar vooral bruinige kartonnen dozen zijn we hier nu duidelijke kleurrijk aanwezig. (En wat is dat veel: vijftig grote verhuisdozen!)

Vandaag heb ik een doos met nieuwsbrieven te pakken. De oudste nieuwsbrief is hier van maart 1981 en dan al vind je de namen van Lineke Schakenbos, Trees Kruidenberg, Nini Alkemade en Sophie Hiddema.

In mijn eigen stapel nieuwsbrieven thuis in Weesp heb ik ook de allereerste nieuwsbrieven van 1979 tot 1981 bewaard. Hoe die er uit zien??? Twee A-vertjes, in elkaar gevouwen en geniet,

op het voorblad een zwarte P en een simpele illustratie, geen foto's, geen gedicht op het achterblad. Wel met een oproep om reacties te sturen aan zes landelijke werkgroepen: studiegroep, overheid en politiek, contact vredesbewegingen, internationale kontakten, nieuwsbrief en aktie.

Wat een verschil met onze nieuwsbrief nu met de vele foto's, de mooie gekleurde omslagen, de duidelijke letters en mooie lay-out.

En dan ook nog altijd een zeer leesbare, interessante en veelzijdige inhoud, o.a. over akties van vrouwen nu en portretten

van internationale vredesvrouwen. Persoonlijk ben ik erg blij dat er elk jaar nog steeds 6 nieuwsbrieven verschijnen, een prima band voor de abonnees van nu en alle vrouwen die het blad meelesen. (En een groot compliment voor Thea - al jaren lang verantwoordelijk voor de vormgeving en lay-out, en lid van de redactie- wil ik hier ook wel eens kwijt!)

Zo, de dag is om en de volgende vrijdagen bij Aletta zal ik proberen veel te lezen in het omvangrijke archief van de werkgroep Overheid en Politiek!

Marieke Verheul

Huib Jaspers Journalist voor de Vrede

Huib Jaspers is door het Humanistisch Vredesberaad uitgeroepen tot Journalist voor de Vrede. Jaspers, verbonden aan het radioprogramma Argos van de Vpro en Vara. De wisselprijs bestaat uit een kunstwerkje met de namen van de prijswinnaars erin gegraveerd.

Volgens de jury heeft Jaspers 'door de combinatie van een onblusbare behoefte om netelige zaken uit te zoeken, journalistieke zorgvuldigheid en grote vasthoudendheid vele in de Nederlandse politiek gerezen vragen essentieel dichterbij een antwoord gebracht'. Zo heeft Jaspers volgens de jury meer helderheid geschapen in de rol van de Nederlandse militairen in Srebrenica, welke clandestiene operaties buiten hun mandaatgebied er zijn geweest van Nederlandse commando's in Afghanistan en wat de werkelijke aard is van de Nederlandse betrokkenheid in Irak.

De prijs wordt jaarlijks toegekend aan een journalist, programmamaker, publicist of cartoonist in het Nederlandse taalgebied die door onafhankelijke, objectieve en kritische berichtgeving bijgedragen heeft tot een cultuur van vrede en rechtvaardigheid. Eerder mochten onder anderen Stan van Houcke, Anja Meulenbelt, Mohammed Benzakour en Ramsey Nasr de prijs in ontvangst nemen.

Wijze oma's

We komen ze minder tegen. Echte oude mensen. Ze wonen in bejaardentehuizen, verpleeghuizen en aanleunwoningen. In de VS kwam ik ouderen veel meer tegen. Een prachtige oude vrouw van 80, werkend in de supermarkt. Vaak ook noodgedwongen om de oude dag te kunnen betalen. Maar ook als vrijwilliger in het ziekenhuis. Zo bracht een lieve oude man mij een jaar geleden naar de ct scan in een ziekenhuis in Boston. En in het zuiden van Europa en andere werelddelen zijn oma en opa onderdeel van het gezin. Hier is dat nu eenmaal anders geregeld en of dat nu beter of juist niet beter is, een ding is zeker we komen minder met deze oude wijze mensen in aanraking. Dat deed mij vandaag denken aan een bijeenkomst van de maanvrouwen die over onze oma's ging. Ik kon daar helaas niet bij zijn, maar de vraag werd mij deze week weer gesteld; wat betekende je oma

voor je? Het is prachtig om daar met vrienden over te praten. Want zo komen verhalen naar boven die je jarenlang vergeten bent. Vooral in je jeugd maak je je oma's en opa's veel mee en zullen zij je ook mede opgevoed hebben en vaak wijze raad gegeven hebben. En zo dacht ik aan mijn oma die mij leerde geduld te hebben met een verwarde bol wol. Heel langzaam haalde ze de bol wol langzaam uit elkaar. En ze leerde mij dat als je met geduld naar complexe onderwerpen kijkt, het losser wordt zoals de draadjes in een verstrikt bolletje wol en je zo tot een opLOSSing komt. Wijze oma toch?

De fotografe Caro Bonink verrijkt ons tijdschrift regelmatig met een foto en een bijbehorend commentaar.

Landelijke dag Vrouwen voor Vrede

Op 20 november houdt Vrouwen voor Vrede haar jaarlijkse Landelijke Dag. In de ochtend zal het thema van het afgelopen jaar 'kernwapens' worden afgerond. Diverse lokale groepen zullen iets laten zien van hun activiteiten en 's middags wordt het nieuwe thema geïntroduceerd met praktijkvoorbeelden uit conflictgebieden. De komende twee jaar zal Vrouwen voor Vrede vooral aandacht besteden aan enkele actiedoelen van de grote Vrouwenconferentie in Peking van 1995 (Beijing + 15), zoals financiering van initiatieven van vrouwen in conflictgebieden, vrouwenhandel en deelname van vrouwen aan het bestuur en aan de economische ontwikkelingen

De Landelijke dag op 20 November wordt gehouden in de Johanneskerk, Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort.

Aanmelden om de dag bij te wonen of het plaatsen van een kraampje bij het landelijk secretariaat Vrouwen voor Vrede, postbus 962, 3800 AZ Amersfoort kan per mail: vrouwenvoorvrede@antenna.nl, of per post: Postbus 963, 3800 AZ Amersfoort

Route naar Johanneskerk: met openbaar vervoer:

Vanaf het NS-station Amersfoort kunt u iedere bus nemen naar halte 'Stadhuis'. Vanaf deze halte loopt u terug naar het kruispunt van de Stadsring met de Molenstraat (ca 50 meter) en gaat u linksaf de Molenstraat in. Aan het eind van de Molenstraat, hoek Westsingel, ligt aan uw rechterhand de Johanneskerk, tegenover het RIAGG-gebouw.

Lopend vanaf het NS-station:

Vanaf het station loopt u linksaf de Stationsstraat in en vervolgens alleen maar rechtdoor. Via de van Asch van Wijkstraat komt u bij de Stadsring. Deze steekt u over en u gaat de Molenstraat in. Aan het eind van de Molenstraat ligt aan uw rechterhand de Johanneskerk, tegenover het RIAGG-gebouw. Deze wandeling duurt 10 tot 15 minuten.

Nominatie Vredesvrouw van het Jaar

Zoals ieder jaar zal ook nu weer op de Landelijke Dag de Vredesvrouw van het Jaar bekend worden gemaakt. De criteria om te worden genomineerd zijn:

- Zij moet tenminste 5 jaar actief bij Vrouwen voor Vrede betrokken zijn geweest.
- Zij moet zich op plaatselijk en/of landelijk niveau verdienstelijk hebben gemaakt en een belangrijke bijdrage hebben geleverd aan Vrouwen voor Vrede.

Vrouwen kunnen tot uiterlijk 1 november worden voorgedragen onder vermelding van: naam en adres van de genomineerde; uitgebreide motivatie; naam (namen) en adres(sen) van degene(n) die de kandidate voordraagt(dragen). U kunt uw nominatie sturen naar: Commissie Vredesvrouw van het Jaar Postbus 963, 3800 AZ Amersfoort of per e-mail: vrouwenvoorvrede@antenna.nl

Landelijke dag Vrouwen voor Vrede 20 november in de Johanneskerk Amersfoort

Thema Vrouwen, Vrede en Economie.

In het eerste deel kijken we terug naar de activiteiten in het kader van het thema van het afgelopen jaar: *Kernwapens de wereld uit.*

In het tweede deel kijken we vooruit naar het nieuwe thema:
Vrouwen, Vrede en Economie.

Programma

10.30 uur: inloop met koffie/thee

11.00 uur: opening

Deel 1:

11.10 uur: presentatie Amsterdam en IJmond

11.30 uur: reacties en initiatieven vanuit de zaal

11.40 uur: presentatie van de nieuwe landelijke 'Video'werkgroep door Martha Ten Bokkel-Huinink en Coty ten Cate

12.00 uur: 'Er is een land ...' Zingen met de Raging Grannies

12.30 uur: Geheel verzorgde lunch

Deel 2:

13.30 uur: inleiding op het thema Vrouwen, Vrede en Economie door Resi Jansen (Cordaid.)

13.50 uur: Elma vd Nouland (Religieuzen tegen vrouwenhandel)

14.05 uur: 'Daughters of Africa', fragmenten uit de show

14.20 uur: praktijkvoorbeelden uit de Filippijnen (Doris Alfafara) en uit Congo (Veronique Walu)

14.50 uur: gesprekje in tweetallen: wat kunnen we concreet doen

15.00 uur: Afsluiting en samen zingen "Er is een land ..."

15.10 uur: THEE en TAART

Vrouwen voor Vrede Ridderkerk schenken

Steun voor World Wide Children Farms

Uit de opbrengst van het Snuffelpand van Vrouwen voor Vrede Ridderkerk gaat deze maand 2500 euro naar de WWCF, kinderleerboerderijen in ontwikkelingslanden. Deze keer naar de leerboerderij "Samrong" in Cambodja. WWCF is een Nederlandse stichting die als partnerorganisatie is betrokken bij deze boerderij nabij de hoofdstad Phnom Penh. De oprichter van WWCF is de heer Sjef Philipsen, die wij al lang geleden in augustus 1999, gesteund hebben voor een watertoren in Cambodja die er ook gekomen is en die de naam Snuffelpand draagt. Het doel van de kinderleerboerderijen is om zwerf- en weeskinderen een veilige woonomgeving, een fijne jeugd een scholing aan te bieden en daarmee een kans op een volwaardig zelfstandig bestaan.

In Samrong wonen nu 70 kinderen van 6 – 18 jaar. Na hun 18e worden zij geholpen een baan te vinden of er wordt een vervolgopleiding gefinancierd. Alle kinderen helpen mee op de boerderij en daarnaast krijgen de Cambodjaanse dans- en muziek les, Engelse les, Com-

puterles en gaan zij allemaal op de fiets naar school.

1500 euro gaan naar de Stichting Kinderen van Kathmandu.

Een simpele ingreep op jonge leeftijd voorkomt vaak een levenslange handicap. Denk b.v. aan klompvoetjes of een hazenlip. In ons Nederlandse zorgstelsel vormen ze amper nog een probleem. Hoe anders is dit in Nepal.

In het Nepal Orthopaedic Hospital komen vaak kinderen uit families die zo'n relatief eenvoudige operatie niet kunnen betalen.

Het Kinderfonds van de Ocky Foundation doet hier iets aan: in 2008 bekostigde het fonds de behandeling voor ruim 100 kinderen.

De stichting werd in 1999 opgericht door Fenna Snater en Mirjam Blom. Zij kwamen in contact met het management van het ziekenhuis toen Fenna tijdens een reis door India en Nepal haar rug had gebroken door een val van een bus.

Sinds mei 2000 maakt ook Octavia (Ocky) Pladet deel uit van het bestuur van Stichting Hulp voor Nepal. Zij is jaarlijks voor een periode van enkele maanden als vrijwilligster werkzaam in het Nepal Orthopaedic Hospital. Zij heeft het ziekenhuispersoneel al diverse trainingen gegeven op het gebied van hygiëne. Ocky is tevens intensief betrokken

Stichting

Kinderen van Kathmandu

bij de fondsenwervingsactiviteiten van Stichting Hulp voor Nepal.

In de afgelopen jaren heeft Stichting Hulp voor Nepal diverse projecten gerealiseerd, zoals de bouw van een vleugel aan het ziekenhuis, de aanschaf van een röntgenapparaat, de installatie van een vuilverbrandingsinstallatie voor het ziekenhuisafval, de bouw van personeelswoningen en de aanschaf van een generator. Thans beheert Stichting Hulp voor Nepal het kinderfonds.

Children Asking

1500 euro gaan naar de Stichting Children Asking in Sao Paulo, Brazilië. Het PEDE programma (Programa Educacional de Desenvolvimento Escolar) dat door de stichting Children Asking is ontwikkeld, wordt t.b.v. kinderen tussen 6 en 12 jaar door lokale kerken uitgevoerd en behelst ondersteuning op het gebied van de cognitieve, geestelijke, sociale, emotionele en lichamelijke ont-

wikkeling van kinderen in risicogebieden in Brazilië. Door dit programma zal het zelfbeeld bij de kinderen enorm toenemen waardoor het significant bijdraagt aan een positieve ontwikkeling van het kind en de kansen om succesvol in de maatschappij te functioneren aanmerkelijk zullen stijgen.

Alle kinderen in de sloppenwijken van Sao Paulo zijn op de scholen van de stichting welkom. Zij krijgen extra les, zodat zij later een betere plaats kunnen vinden in de maatschappij.

Men leert op school rekening te houden met elkaar, discipline wordt bijgebracht en goede lichamelijke verzorging staat ook op het programma.

Tevens wordt ervoor gezorgd dat zij eten en kleding krijgen.

Door het bovenstaande krijgen de kinderen in feite opvoeding, iets wat soms zeer te wensen overlaat.

Kinderen worden anders vaak gebruikt door drugsdealers en helaas worden er kinderen doodgeschoten.

De stichting heeft inmiddels een nieuwe school met 6 leslokalen gebouwd in de sloppenwijk Vila Itaim in Sao Paulo.

Vrede Ridderkerk schenken 2500 euro aan de Stichting Actie Calcutta t.b.v. een toiletgebouw voor een meisjesinternaat

Nog steeds moeten rond 300 miljoen mensen in India rondkomen van minder dan 1 euro per dag. Met dit inkomen hebben ouders geen geld om hun kinderen naar school te laten gaan of erger, de kinderen moeten al heel jong gaan werken om in hun basislevensbehoeften te voorzien.

Stichting Actie Calcutta (SAC) zet zich sinds 1968 in voor de ontwikkeling van de kansarme kinderen in het bijzonder van de inheemse stammen.

Het werkgebied van SAC ligt in Kalkota (oude naam Calcutta) en de drie deelstaten Jharkhand, Orissa en West Bengalen die tot de armste gebieden van India gerekend kunnen worden.

Veel kinderen in deze regio zijn verstoken van onderwijs. Zo'n 60% is analfabeet en kinderarbeid komt op grote schaal voor, zij moeten al op zeer jonge leeftijd zelf de kost gaan verdienen.

Scholing is het middel om de armoedecirkel te kunnen doorbreken, het geeft toegang tot beter betaald werk, versterkt het zelfvertrouwen en maakt mensen bewust hun situatie te verbeteren.

In 2000 hebben 189 regeringsleiders afgesproken om armoede, ziekte en honger tegen 2015 sterk te hebben teruggedrongen.

Eén van de doelstellingen toen bepaald is "Alle kinderen in alle landen volgen in 2015 tenminste basisonderwijs". Dit sluit volledig aan bij de doelstelling die SAC al jaren nastreeft.

In Lavanyadeipur heeft SAC een school gerealiseerd die loopt van kleuterklas tot en met klas 7. Er is ook een meisjesinternaat bij. Momenteel verblijven er 104 meisjes, afkomstig van de Santal en Kulhostam.

De leiding is zeer actief in het stimuleren van onderwijs voor tribale kinderen. Het internaat heeft geen toiletten. De kinderen doen hun behoefte in het veld. De schoolleiding heeft SAC om toiletten gevraagd.

Aandacht voor een eerlijker wereldvoedselverdeling

Op en rond Wereldvoedseldag, 16 oktober, vinden in Nederland verschillende activiteiten plaats die aandacht vragen voor een eerlijker wereldvoedselverdeling. Dit jaar is er opvallend veel aandacht op de landelijke tv. Zoals de premiere van de nieuwe film 'Tase the Waste', de Afval Show, en het filmevenement 'Minder Afval, Minder Honger'. En natuurlijk worden her en der weer Wereldmaaltijden georganiseerd. Statistieken wijzen uit dat er op het gebied van voedselverspilling nog een wereld te winnen valt.

Want zelfs zonder verandering van de levensstandaard is het mogelijk om verspilling tegen te gaan. Wereldwijd gaat meer dan 40% van het voedselaanbod verloren tussen ploeg en bord. Daarom staat Wereldvoedseldag dit jaar in het teken van voedselverspilling. Hierbij ligt de focus op de gehele voedselketen: van voedselproducenten tot consumenten waar ook ter wereld en alle schakels die daartussen zitten. Het verspillen van voedsel wordt nationaal en regionaal onder de aandacht gebracht, ook op de landelijke televisie. Uit onderzoek van het Ministerie van Landbouw,

Natuur en Voedselkwaliteit blijkt dat in Nederland jaarlijks voor 2,4 miljard euro aan etensresten in de vuilnisbak belandt. Ruim 60% van dat afval is nog eetbaar, een kwart zit zelfs nog in de verpakking. Daarnaast verspillen horeca en supermarkten nog eens 2 miljard euro per jaar aan voedsel. De bedoeling is dat in de komende jaren 20 procent minder voedsel verspild wordt. Wereldvoedseldag leent zich natuurlijk ook uitstekend voor het organiseren van een Wereldmaaltijd,

bij voorkeur samengesteld uit seizoensgebonden, lokale en Fair Trade producten. Zie: <http://www.wereldmaaltijd.nl>
Veel inspiratie gewenst!

*Met vriendelijke groet,
Omslag, Marta Resink*

Lees ZOZ - tijdschrift voor doen-denkers. Vraag proefnummer! Omslag - Werkplaats voor Duurzame Ontwikkeling - Postbus 81 - 5600 AB Eindhoven - omslag@omslag.nl - 040-2910295 - <http://www.omslag.nl>

1000 Vredesvrouwen Amani Afzali, Afghanistan

Amani Afzali studeerde af aan de universiteit van Kabul, op het moment van de inval van de Russen op 24 december 1979 (eindigde in 1989, waarna de Afghaanse burgeroorlog uitbrak en in 2001 de VS en Engeland de aanvallen begonnen op Afghanistan als vergelding van 11 september 2001. De VS bombarderen nu het Afghanistan dat zij in de jaren tachtig steunden tegen de Russen. Van de laatste 200 jaar is Afghanistan ongeveer 125 jaar in oorlog geweest).

Amani vluchtte naar Iran en begon daar een instituut waar ze Engels onderwees en computerlessen gaf aan Afghaanse studentes die weggestuurd waren van scholen in Iran. Vanuit Iran leidde ze een delegatie naar de Vierde Vrouwen Conferentie in Beijing, China. Ze vormde di-

verse vrouwen atletiekteams voor deelname aan de Olympische spelen. Ze is ondertekenaar van het Bonn Vredesakkoord van 2001.

Zoals veel opgeleide Afghaanse vrouwen voelde Amina zich als vrouw gediscrimineerd. Dit heeft haar gemotiveerd om zich bezig te houden met het verbeteren van de status en positie van de Afghaanse vrouw. Door haar activiteiten in Iran en deelname aan internationale conferenties kwam ze onder de indruk van deelname van vrouwen in andere landen aan alle activiteiten van het dagelijks leven.

Ze is optimistisch over het verbeteren van de positie van Afghaanse vrouwen en over het uiteindelijk bereiken van een vrij, geweldloos, rechtvaardig en democratisch Afghanistan. Niet aflatende en onverbidde-lijke steun aan vrouwen levert hieraan een belangrijke bijdrage.

Doortje Kuis

Als eerbetoon aan al die vrouwen die in aanmerking zouden moeten komen voor de Nobelprijs voor de Vrede, publiceren we in elke nieuwsbrief het werk en de visie van een van de vrouwen uit het boek 1000 PeaceWomen Across the Globe.

Het boek is te verkrijgen bij KONTRAST en gepubliceerd in het Engels door Scalo Publishing, Zurich, Zwitserland.

Per fax te bestellen op nummer +41 (0)44 261 92 62.

Het boek bevat 2200 pagina's en 800 foto's in zwart/wit. Harde omslag 19 x 12,5 cm Prijs: Euro 39.- (plus verzendkosten) www.1000peacewomen.org

Vredes Groeitapijt al 33 meter

Het Vredes Groeitapijt bestaat uit allemaal lapjes waarop mensen een afbeelding hebben gemaakt rondom het thema vrede. Alle vredeslapjes worden aan elkaar gezet tot een loper. Het tapijt groeit tot 2012 door en is nu al zo'n 33 meter!!

Rond het jaar 2012 zal het Vredes Groeitapijt verkocht worden en de opbrengst zal ten goede komen van War Child. Zij zullen een aantal stukken van het Vredes Groeitapijt meenemen naar gebieden waar ze met kinderen werken die kindersoldaten waren.

War Child dag

Op 6 juni, een speciale War Child dag in Naturalis, was Zonneglossis ook van de partij. Kinderen konden aan allerlei activiteiten deelnemen op het gebied van sport, spel, kunst en muziek. Jong en oud konden een lapje maken voor het Vredes Groeitapijt. Het was een waardevolle dag waar ruim 60 vredeslapjes zijn gemaakt.

Dit jaar werd een deel van het Vredes Groeitapijt in de vredesweek tentoongesteld in Rotterdam. In het prachtige gemeentehuis hingen delen die gemaakt zijn door jong en oud uit Rotterdam en omstreken.

Op 17 september 2011 zal een spetterend evenement rondom het Vredes Groeitapijt georganiseerd worden! Dit zal plaatsvinden in de Mozes en Aäronkerk, aan het Waterlooplein in Amsterdam.

Hoe doe je mee?

Maak op een stevig lapje, geen rekbare stof, van 25 bij 25 cm een afbeelding rondom het thema Vrede van 20 bij 20 cm. Je kan op de lapjes tekst schrijven, plakken, tekenen, schilderen, borduren, kortom; laat je creativiteit de vrije loop! Stuur vervolgens je vredeslapje naar:

Stichting Zonneglossis, t.a.v. Secretariaat, Klaas Listinghsteeg 20, 1381 BW Weesp

Sterk, sterker, sterkst

Op 18 september waren de verkiezingen in Afghanistan voor het zogenaamde ‘Hogerhuis’ en het ‘Lagerhuis’. Van de 249 zetels zijn er volgens de grondwet van Afghanistan in het ‘Lagerhuis’ 60 gereserveerd voor vrouwen.

De campagne was moeilijk: veel vrouwelijke kandidaten (er waren er 406) werden bedreigd en konden alleen op reis met voldoende gewapende bewaking. Geen pretje dus. In andere provincies was het voor vrouwelijke kandidaten verboden om op campagne te gaan. En een derde groot probleem is dat met name de vrouwen geen of onvoldoende geld hadden om campagne te voeren.

Toch gaan de vrouwen door: *“Als ik dood ga, zijn er duizenden vrouwen die het van mij overnemen.”* En: *“Iemand moet toch beginnen? Iemand moet toch het risico durven nemen?”* Afghan Women Network heeft samen met Unifem posters en flyers gedrukt voor de vrouwelijke kandidaten en

zorgde voor de communicatie tussen alle vrouwelijke kandidaten.

Daarnaast organiseerde AWN in 29 provincies bijeenkomsten om de vrouwen daar zich bewust te laten worden van hun rechten en over het belang van deelname van vrouwen in het parlement. Veel posters werden in het land verspreid met daarop in beeldtaal ook voor ongeletterde vrouwen de boodschap: Stem op een vrouw. En zij maakten radio en TV spotjes, die overal in Afghanistan waren te zien en te horen.

Maar hoeveel vrouwen er zijn gekozen is op 20 september nog niet bekend.

De vrouwen in het parlement worden op persoonlijke titel gekozen. Maar in de loop van de afgelopen jaren hebben ze wel als blok geopereerd. Alleen zo werden ze gehoord en konden ze dingen bereiken, hoe langzaam ook.

Terug In Kabul

Na een jaar studie in het buitenland ben ik terug in Kabul. Hoewel, ik heb me nooit ver van Afghanistan gevoeld, aangezien ik al het nieuws zeer nauw bleef volgen. De afstand maakte me nog meer betrokken. Het is een cliché om te zeggen dat de huidige omstandigheden in Afghanistan kritisch zijn, omdat onze laatste 10 jaren altijd kritisch en moeilijk zijn geweest. Ieder jaar dat voorbij gaat in Afghanistan is er een gevoel dat zaken niet beter maar slechter worden; terwijl de werkelijkheid wellicht wel anders is.

Zaken zijn veranderd in Afghanistan. Slechts voor enkelen. Mensen die niet eens in staat zijn over zaken kritisch te discussiëren tijdens een simpele bijeenkomst, zijn nu kandidaten voor parlementaire verkiezingen. Toch zijn er ook zeer gekwalificeerde individuen die ook meedoen aan de verkiezingen, wat hoop op verandering geeft.

Deze week bezocht ik enkele vrouwen-groepen in de wat meer landelijk gelegen delen van Kabuls 6e District, Gulkhana genoemd, wat zoveel betekent als 'huis der bloemen'. Toen ik door de nauwe straatjes liep was de verstikkende stank van septic tanks niet te harden. Toch zag ik kleine kinderen rondom het smerige water spelen. Hen zo te zien gaf me wat moed om verder te gaan. Het straatje leidde naar een huis van ruwe stenen. Ik werd naar de aarden binnenplaats gedirigeerd waar zo'n 50 tot 60 vrouwen op me zaten te wachten. We zouden gaan praten over de zaken die hen bezig hielden. Toen het gesprek op gang was, begonnen de vrouwen te klagen over de slechte

straten, het tekort aan meisjes-scholen, het tekort aan medewerkers in de klinieken, ze klaagden zelfs dat ze niet wisten of er ook parlements-kandidaten waren in hun district. Ik moest mezelf er aan herinneren dat ik niet in een provincie als Kaikundi of Ghor was, maar in Kabul, de hoofdstad van dit land, waar het gaat over glanzende hoogbouw, internet bankieren, een stad die van de 21e eeuw wil zijn die de technologie uitschreeuwt.

Ik vroeg hen waarom we in staat zijn om te moorden als het over religie gaat, maar dat we de regels van diezelfde religie niet toepassen als het over reinheid of hygiëne gaat. En waarom ze zelf hun omgeving niet schoonhouden, terwijl ze wachten totdat iemand van de regering de troep achter hen opruimt. Sommigen bleven stil, terwijl anderen elkaar beschuldigden en riepen dat het de bewoners zelf zijn die de troep op straat kieperen en hun septic tanks open laten staan.

Toen ik vroeg naar hun wakil-e-guzar (de

Deze voorbeelden laten de grote uitdagingen voor Afghanistan zien. De regering en de ngo's zijn niet in staat geweest met de lokale gemeenschappen te werken en hebben onvoldoende hun best gedaan de gemeenschappen voor zichzelf op te laten komen en zichzelf uit te spreken, maar zij behandelden hen als ontvangers van hulp, ongeletterd en onbewust.

plaatselijk gekozen vertegenwoordiger) begonnen de vrouwen hem te vervloeken omdat hij zijn verantwoording niet neemt en corrupt is. Ik vroeg hen of ze op hem gestemd hadden. Ze bevestigden dat ze allemaal voor de tweede keer op hem gestemd hadden om hen te vertegenwoordigen, ondanks het feit dat ze allemaal kwaad op hem waren vanwege zijn incompetentie.

Toen de discussie ging over het effect van deze gemeenschap op de plaatselijke besluitvorming, realiseerden de vrouwen zich dat ze zelf een deel van het probleem zijn. Een van hen vroeg zich af: "Dus.... als de vrouwen tegen de wakil-e-guzar zijn, en verantwoording vragen over hoe hij is gekozen en hoe hij zijn verantwoording neemt, zijn we in staat hem te beïnvloeden of een beter iemand te kiezen...." De aanwezige vrouwen riepen in koor dat ze het hiermee eens waren. "De volgende wakil-e-guzar moet onze Seema maar worden", zei een van de vrouwen die rustig in een hoekje zat.

Iedere samenleving heeft zijn eigen kracht en ik geloof dat wij Afghanen ook ruim voldoende middelen ter beschikking hebben die gebruikt kunnen worden om Afghanistan te genezen van haar huidige chaotische dilemma's.

Een van de manieren om het land weer op te bouwen is door de plaatselijke gemeenschappen te versterken, die op haar beurt de gecentraliseerde macht, rond op macht beluste individuen, kunnen uitdagen.

Wazhma Frogh
juni 2010

Uit het Engels vertaald door Marja Kolles

Wazhma Frogh is a Chevening Scholar, MA/LLM, International Development Law and Human Rights-Warwick University, UK. Civil Society Activist, Afghanistan.

De oorlogen in het Midden-Oosten

“Oorlog is de situatie waarin onbekenden elkaar afslachten, om de belangen van enkele bekenden te beschermen.”(Eisenhower, generaal in de 2e wereldoorlog) Nu de westerse troepen - na vier oorlogen te zijn begonnen in deze regio - zich beginnen terug te trekken, is het interessant om te kijken wat deze invallen hebben opgeleverd. En ... in wiens belang deze oorlogen zijn gevoerd.

Eerste aanval

De eerste Golfoorlog vond plaats in 1990/1991 tegen Irak, vanwege de Iraakse inval in Koeweit. We weten het nog wel: de vele westerse bombardementen op Bagdad en vervolgens de terugtrekking van de Iraakse troepen via de woestijn, waar ze alsnog kort en klein gebombardeerd werden zonder enige bescherming. Dit vond plaats door een coalitie van landen onder mandaat van de Verenigde Naties vanwege de bedreiging die van de dictator Saddam Hoessein zou uitgaan. De oorlogsklus was spoedig geklaard door Bush sr. en consorten, die daarna Saddam evenwel lieten zitten, teneinde de stabiliteit in het Midden-Oosten niet teveel te verstoren.

Tweede aanval

Tien jaar later in 2001 werden in New-York de Twin Towers en het Pentagon aangevallen door Saoediërs. Wraak en poging tot vergelding op westerse economische en militaire machtscentra? Hierop volgde al spoedig de inval in Afghanistan in 2001, teneinde de top-terrorist Bin Laden uit te schakelen. De aldaar heersende Taliban weigerden hem uit te leveren. Hoewel deze Saoediër - die eerst samen met de VS had gestreden tegen de Russen in Afghanistan - niet

werd gevonden, was de oorlog tegen de Taliban snel beslist: ze werden uitgeschakeld!

Derde aanval

Vervolgens meende Bush jr. toch het karwei, dat zijn vader begonnen was in Irak, te moeten afmaken en zocht naar legitiemering om dat land binnen te kunnen vallen. Het werden de vermeende massavernietigingswapens die Hoessein zou bezitten, wapens waar trouwens de westerse landen onder de hoede van de VS in ruime mate van zijn voorzien, ook Nederland. Zogenaamd bewijs werd geleverd dat Irak binnen een half uur West-Europa zou kunnen bombarderen met die griezelige wapens en Irak werd binnen gevallen in 2003 om Saddam Hoessein te elimineren en een bevriende regering te installeren. Deze keer hadden aanmerkelijk minder landen zin om dit initiatief te steunen, Nederland verleende alleen politieke steun.

Vierde aanval

Inmiddels hadden de Taliban-strijders zich kunnen herstellen in Afghanistan en zij vormden weer een geduchte macht. Vrouwenrechten werden teruggedraaid en deze fundamentalistische Taliban maakten in feite de dienst uit. Zij waren allerm minst de westerse mogendheden vriendelijk gezind vanwege de verloren oorlog en stelden zich vijandig op. Genoeg reden om Afghanistan weer binnen te vallen om daar een regime-change te bewerkstelligen. Het Westen wilde daar een regering, waarmee samen te werken viel. Daarom werd Afghanistan opnieuw binnengevallen en in maart 2004 werd de bevriende regering o.l.v. Hamid Karzai geïnstalleerd.

Conclusies

De doelen van de regime-changes zijn bereikt, zowel in Irak als in Afghanistan. Met deze regeringen zijn weer zaken te doen, want in Irak hebben grote westerse oliemaatschappijen, waaronder de Shell, exploitatie-concessies gekregen. De olie is weer bereikbaar en winstgevend voor de belanghebbenden. In Afghanistan lijkt het voor de westerse mogendheden politiek ook wat beter te liggen. Voor de doorvoer van olie uit midden-aziatische landen is dit van belang. Maar echte vaste voet aan de grond

heeft het westen nergens gekregen, de "bevriende" regeringen zijn corrupt en de militaire en ideologische klus lijkt nergens echt geklaard.

Wat hadden we daar eigenlijk te zoeken? Is het al die duizenden doden in Irak en Afghanistan, de verminkten en gewonden, de miljoenen vluchtelingen, waard om daar in het Midden-Oosten de baas te kunnen zijn?

Vele westerse militairen kwamen om, werden gehandicapt of getraumatiseerd. Zij kwamen met goede bedoelingen - dachten velen onder hun - om vrijheid en democratie aan de bevolkingen te brengen. Is dat gelukt? Het lijkt er niet naar: totaal ontworpen en kapot gemaakte samenlevingen laten zij in chaos achter.

Met de vrouwenrechten is het ook slecht gesteld in beide landen: in Irak zijn deze achteruit gegaan en vooral in Afghanistan zeer slecht. Dit komt door de heersende mannencultuur, waarin vrouwen heel moeilijk voor verbetering van hun rechten kunnen ijveren. Er zijn evenwel in die landen ware heldinnen, die met gevaar voor eigen leven, bezig zijn daarin veranderingen aan te brengen en rechten voor vrouwen op te eisen: zij verdienen onze aandacht en steun.

Wat de gevoerde oorlogen in het Midden-Oosten betreft, kunnen we ons afvragen of het bovenstaande citaat van Eisenhower ook nog van toepassing in ons tijdsbestek is. De grote olievoorraden in die landen en belanghebbende westerse olie-maatschappijen hebben er in ieder geval veel mee te maken.

*Augustus 2010,
Sophie Hiddema*

Geen politie-missie naar Afghanistan

Vrouwen voor Vrede heeft onderstaande brief naar verschillende kamerleden van CDA, D'66, Groen Links en PvdA gestuurd.

Geachte

De vereniging Vrouwen voor Vrede heeft grote bezwaren tegen het sturen van een politie-missie naar Afghanistan.

Uiteraard is het belangrijk dat de veiligheid in dat land versterkt wordt. Maar zolang de overheid in Afghanistan nog zo corrupt is, en de opgeleide politieagenten fungeren als para-militairen, zal het opleiden van politie alleen maar tot meer geweld leiden.

Het verzoek tot het opleiden van politie is ook niet gedaan door de Afghanen zelf, maar komt van de NAVO.

Pas als er vanuit de Afgaanse samenleving zelf een verzoek wordt gedaan om hulp bij het opleiden van niet-corrupte politie, zou onze regering hier - onder strikte voorwaarden - positief op kunnen reageren.

Er zijn nog zoveel landen die hulp kunnen gebruiken, en waar de regering wel de corruptie bestrijdt. Daar kunnen we helpen om een stabiele samenleving te bevorderen door civiele vredeswerkers. Als we ons Nederlandse ontwikkelingsgeld willen inzetten voor de strijd tegen misdaad en corruptie, zouden we moeten kiezen voor landen waar meer stabiliteit is en geen oorlog en waar het regime de strijd tegen de corruptie serieus neemt. In Afghanistan is duidelijk aan geen van deze minimale voorwaarden voldaan.

Vrouwen voor Vrede hoopt daarom dat het CDA tegen het sturen van een politie-missie naar Afghanistan zal stemmen.

We wensen u veel wijsheid toe.

**Met vriendelijke groet,
namens Vrouwen voor Vrede**

Janne Poort - van Eeden

De antwoorden

Beste mevrouw Poort-van Eeden,

Hartelijk bedankt voor uw e-mail van 20 september aan Mariko Peters. Zij is blij dat u de moeite heeft genomen haar te schrijven en heeft mij gevraagd om namens haar een antwoord te sturen op uw bericht.

U geeft aan tegen het plan van de politietrainingsmissie in Afghanistan zijn. Ook GroenLinks maakt zich zorgen om de corruptie onder de Afghaanse militairen. Dit is echter juist de reden waarom wij voor een politietrainingsmissie zijn. GroenLinks heeft altijd gezegd Afghanistan te willen helpen en niet in de steek te willen laten. Wij geloven alleen niet dat de opties die ons voorheen waren voorgelegd door de regering, de Afghaanse bevolking echt helpen en de Afghaanse problemen oplossen. Daarbij is het terugdringen van de corruptie een belangrijk onderdeel. Afghanistan krijgt met de Europese politietrainingsmissie zelf de mogelijkheid de veiligheid van haar bevolking te verbeteren/garanderen.

EUPOL is van plan 5 regionale trainingscentra op te zetten van waaruit getraind wordt. Het zou kunnen dat één van die centra in Uruzgan is. In dat geval zouden ook Nederlandse trainers en beveiligers daar terecht kunnen komen.

Verder zegt u dat we ons moeten inzetten in landen waar het stabiel is. Voor ons is het allebei belangrijk. Het feit dat corruptie een rol speelt mag ons er niet van weerhouden om de Afghanen te helpen. Hetzelfde geldt wat ons betreft voor de besteding van ontwikkelingshulp.

Met vriendelijke groet,
Koen Vanhellemont
Publieksvoorlichting
Tweede Kamerfractie GroenLinks

Beste mevrouw Poort

Dank voor uw bericht.
Zal dit zeker meenemen in mogelijk te maken afwegingen.

Met vriendelijke groet
Angelien Eijsink
CDA

Vrouwenmanifest voor meer gelijkwaardigheid vrouwen

Vertegenwoordigers van onder andere Vakbond FNV en de Nederlandse Vrouwenraad overhandigden op 14 september in Den Haag een Vrouwenmanifest. Het manifest wil aandacht vragen voor de achterstand van vrouwen in de Nederlandse samenleving, en roept op tot actie en meer gelijkwaardigheid.

FNV, de Nederlandse Vrouwenraad, en Landelijk Overleg Minderheden komen nu met hun manifest omdat de tweede financiële crisis al weer op de loer ligt en de politieke partijen drastische bezuinigingen willen doorvoeren. De drie organisaties vragen zich af wat dit voor vrouwen betekent, en geven aan dat vrouwen ook bij willen dragen aan een goede toekomst.

Om dat te kunnen doen roept het manifest op betaalde en onbetaalde arbeid gelijkwaardig te respecteren, vrouwen hetzelfde salaris te betalen als mannen voor hetzelfde werk, en de balans tussen werk en privé te verbeteren. Daarnaast roept het manifest op tot het opzetten van een duurzame samenleving, met veel aandacht voor het milieu en fatsoenlijke informatie van producenten over wat zij maken en waar ze de ingrediënten vandaan halen.

Het was natuurlijk jammer dat het regende, maar al die roze en paarse parapluutjes maakten de aanbidding van het Manifest Vrouwenpodium op 14 september 2010 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer, Gerdi Verbeet, wel tot een vrolijke en opmerkelijke actie.

“Emancipatie is net als een Louis Vuitton-tasje”, zei Agnes Jongerius toen ze het Manifest overhandigde. “Er is vooral

aandacht voor als er geld genoeg is; maar de aandacht verdwijnt als het geld op is.” Het Manifest Vrouwenpodium is in deze tijd van financiële crisis en enorme bezuinigingen opgesteld om de wensen van vrouwen voor de komende tien jaar helder en duidelijk onder de aandacht van de politiek te brengen. Vrouwen willen meer en vaker hun stem laten horen in het economische en politieke debat. Vrouwen willen bijdragen aan een goede toekomst voor deze en toekomstige generaties. Het Manifest geeft op belangrijke thema's als inkomen, werk, ontwikkelingskansen, zorg en duurzaamheid weer wat vrouwen voor die toekomst essentieel vinden.

Vrouwen voor Vrede is lid van de Nederlandse Vrouwenraad en ondertekende het manifest van harte.

Recht op Veilig Water en Sanitatie is Mensenrecht

VN resolutie “Recht op Veilig Water en Sanitatie is Mensenrecht” onderstreept belang van kern werk WECF (Women in Europe for a Common Future).

Nieuw verworven mensenrecht is een belangrijke stap voorwaarts voor armen en kwetsbaren, maar in het bijzonder vrouwen en kinderen, stelt Europees Vrouwen- en Milieu Netwerk WECF

Het was een historische dag, woensdag 28 juli, toen de resolutie over het recht van de mens op "veilig en schoon drinkwater en sanitaire voorzieningen" met overweldigende steun werd aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Het vrouwen- en milieu-netwerk WECF (Women in Europe for a Common Future) ziet deze overeenkomst als een grote stap vooruit met name voor armen en kwetsbaren en in het bijzonder voor vrouwen en kinderen.

Al heel wat jaren ijveren Bolivia en een aantal andere landen om het recht op water en sanitatie erkend te krijgen als fundamenteel mensenrecht. Op het laatste Wereld Water Forum in Istanbul in 2009 werd helaas nog geweigerd dit recht op te nemen in de ministeriële verklaring nog geweigerd, met name omdat sommige landen - met name die landen met grote waterkrachtcentrales - bezorgd waren dat over water transnationale conflicten zouden kunnen uitbreken. In de tussentijd zijn wel een aantal zaken al geregeld. CEDAW, het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie tegen vrouwen, verzekerde al het recht op water voor de vrouwen op het platteland (artikel 14).

Toch kunnen vrouwen wereldwijd, te vaak nog, wegens het ontbreken van de mogelijkheid tot het bezit van land, geen aanspraak maken op de rechten van hun water.

WECF roept alle regeringen op zich te committeren aan het verstrekken van veilige sanitaire voorzieningen voor ieder kind. Daarom heeft WECF de afgelopen twee duurzame toiletten gebouwd voor meer dan 5000 arme mensen en 10.000 schoolkinderen in Centraal-Azië, Kaukasus en Oost-Europa, waarbij uitwerpselen worden gecomposteerd tot bodemverbeteraar.

Over WECF

Het recht op veilig en betaalbaar water en sanitaire voorzieningen is een van de belangrijkste missies van WECF, Women in Europe voor een gezamenlijke toekomst. WECF is een netwerk van een honderdtal vrouwen- en milieu-organisaties in 40 landen. WECF heeft drie kantoren: in Nederland, Duitsland en Frankrijk. WECF mobiliseert vrouwen om betaalbare oplossingen te vinden om de milieugezondheidsproblemen in hun gemeenschappen en moedigt vrouwen in het besluitvormingsproces.

Kijk ook op www.water.wecf.eu

10 jaar Vrouwen, Vrede en Veiligheid bij VN

Precies 10 jaar geleden heeft de VN Veiligheidsraad een resolutie aangenomen waarin de belangrijke rol van vrouwen in conflictgebieden werd erkend. In het Grote Meren Gebied, in Colombia, in Afghanistan; overal zetten vrouwen zich in voor vrede & wederopbouw. Nederland heeft in samenwerking met kennisinstellingen, ontwikkelingsorganisaties & het bedrijfsleven een innovatief Nationaal Actie Plan 2008-2011 opgesteld.

Tijdens deze feestelijke dag zullen namen uit de politieke top de discussie aangaan over de Nederlands inzet voor het bevorderen en ondersteunen van de belangrijke rol van vrouwen in vredesprocessen. Daarnaast zullen er verschillende workshops plaatsvinden o.a over de rol van Defensie en vredesmissies aan 1325 en de rol van mannen in cultuuromslag.

Deze dag geeft je een unieke kans om de discussie aan te gaan met de politieke top over nationale en internationale vrede, vrouwen & veiligheid kwesties zowel te leren van de specialisten uit de NGO-wereld en het veld. Kom langs en sluit je aan bij deze inspirerende beweging voor vrede!

Wanneer? 19 Oktober van 15:00-18:30 uur

Waar? Museum voor Communicatie,
Zeestraat 82, Den Haag

Meld je nu aan voor het congres: info@wo-men.nl

Bent U lid van Vrouwen voor Vrede en geïnteresseerd in acties en andere berichten?

Vrouwen voor vrede heeft een mailinglijst waar leden op staan die geïnteresseerd zijn in acties en informatie. De mailinglijst loopt nu zo'n 2 maanden en we krijgen er veel positieve reacties over.

Het probleem is alleen dat we niet van alle vrouwen een mailadres hebben. Daarom deze oproep in de nieuwsbrief zodat vrouwen ons een mail kunnen sturen als ze aan deze lijst toegevoegd willen worden. e-mail: vrouwenvoorvrede@antenna.nl

Maxima en het microcrediet

De werkgroet WELDADIG van Vrouwen voor Vrede heeft aan prinses Maxima een brief geschreven over het thema microcrediet dat op de komende landelijke dag van Vrouwen voor Vrede aan de orde komt.

Koninklijke Hoogheid,

Vrouwen voor Vrede heeft voor het komende actiejaar gekozen voor het thema: Vrouwen, Vrede en Economie. Daarbij zal ook aandacht worden besteed aan microcrediet. Wij zouden het op prijs stellen als U ons, vanuit Uw deskundigheid op het gebied van microcrediet, zoudt willen bemoedigen. Wilt U ons schrijven welke argumenten U het belangrijkste vindt om juist nu als vrouwen uit de vredesbeweging microcrediet te benadrukken. Ook zouden wij U willen vragen welke organisaties wij het beste kunnen steunen.

Uw woorden willen wij in onze Nieuwbrief plaatsen en/of voorlezen op onze landelijke dag op 20 november a.s.

Bij onze keuze voor het thema Vrouwen, Vrede en Economie hebben we ons laten leiden door de Millenniumdoelen van de vrouwenconferentie in Bejing en wij kozen de volgende punten uit:

- financiering van initiatieven van vrouwen in conflictgebieden
- vrouwenhandel
- deelname van vrouwen in conflictgebieden aan het bestuur en aan de economische ontwikkelingen

Bijgaand vindt U een recente Nieuwsbrief, waarin U kunt lezen over onze activiteiten.

Met een vriendelijke groet namens de voorbereidinggroep van de landelijke dag,

Janny Beekman
Sigrid Hutter
Lineke Schakenbos

p/a Lineke Schakenbos
Normapad 4
3816 EZ Amersfoort
033-4755838
lineke.schakenbos@planet.nl
www.vrouwenvoorvrede.nl
29 juni 2010

Dit is het antwoord van de secretaris van prinses Maxima

DIENST VAN HET KONINKLIJK HUIS

Mevrouw L. Schakenbos
Vrouwen voor Vrede
p/a Normapad 4
3816 EZ AMERSFOORT

NO
10/wa/pcr

S-GRAVENHAGE
1 juli 2010

ONDERWERP

NOOTDINDE 64A

Zeer geachte Mevrouw,

Namens Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Máxima der Nederlanden zeg ik U hartelijk dank voor de vriendelijke brief, waarin U vraagt om een schriftelijke bijdrage over microkrediet ten behoeve van de Nieuwsbrief "Vrouwen voor Vrede".

Helaas is de Prinses niet in de gelegenheid om een bijdrage te leveren aan Uw nieuwsbrief, gezien het grote aantal verzoeken van gelijke aard.

U kunt meer informatie over de werkzaamheden van Prinses Máxima vinden op de website van het Koninklijk Huis, www.koninklijkhuis.nl. Via het Nederlands Platform voor Microfinanciering (www.microfinance.nl) kunt U organisaties benaderen die zich dagelijks bezighouden met dit onderwerp. Ook de website www.eigenbaas.nl, de website die ondernemers informeert over de mogelijkheden van microfinanciering in Nederland, kan wellicht interessant zijn.

Namens Prinses Máxima wens ik U veel succes met Uw werkzaamheden voor "Vrouwen voor Vrede" toe.

Met gevoelens van de meeste hoogachting,

Mevrouw mr. dr. B.G. Tahzib-Lie
Particulier Secretaris van
Hare Koninklijke Hoogheid
Prinses Máxima der Nederlanden

Stiltekringen in het hele land

Amsterdam

Iedere eerste woensdag van de maand: Wake tegen de wapenhandel Beursplein 13.00-14.00 uur. Saskia Molin, tel. 020-6764625. Iedere eerste Vrijdag van de maand: 12.45-13.45 uur bij het Lieverdje op het Spui. Vrouwen in het zwart. Wake voor vrede in Israël/Palestina. Info: Lily v.d. Bergh, tel. 020-6223661 www.vrouweninhetzwart.nl.

Drachten

Stille Wake op koopavond donderdag voor de Doopsgezinde Vermaning in het centrum.

Breda

Vredeswandeling. Iedere eerste zaterdag van elk nieuw seizoen wordt er een stilte wandeling gehouden om de Asterdplas van ongeveer een uur. Mannen zijn ook welkom. De stiltewandeling is een initiatief van Stichting Ondersteuning Katechese. Voor informatie H. Stassen -76-5651987 en/of M. Visbeen 076-5813312

Groningen

Stille Wake door Vrouwen en Mannen in het Zwart om de week op zaterdag.

Tijd: 13.00-14.00 uur op de Grote Markt. Leuze: Israël stop de bezetting van Gazastrook en Westelijke Jordaanoever. Voor informatie: Janny Beekman, e-mail: janny.beekman@home.nl

Leeuwarden

Iedere laatste donderdag van de maand 19.30-20.00 uur vredeswake bij de Waag.

Utrecht

Elke eerste zaterdag van de maand staat de Vredeswakegroep regio Utrecht op de Stadhuisbrug te Utrecht, met op het spandoek 'Vrede zonder wapens'. Tijd: 14.00-14.30 uur. Een half uurtje dus maar! We zijn maar met een klein groepje. Komt u er ook eens bij staan? Info: Geertje Kuipers, tel. 0345 - 515293 (e-mail: geertjek57@hotmail.com), bgg Tilly Okhuizen, tel 030-2615074.

Wake van Vrouwen in het Zwart Utrecht. Laatste zaterdag van de maand op de stadhuisbrug in Utrecht van 13.00-14.00 uur, mannen in het zwart zijn ook welkom. Stil protest tegen de bezetting van Gazastrook en Westelijke Jordaanoever en Jeruzalem en voor de ontruiming van de settlements. Voor meer info of deelname of i.v.m. wel/niet doorgaan van de wake, tel. 030-2413646 of e-mail: vrouweninhetzwartutrecht@yahoo.co.uk

Wierden

Incidenteel: stiltekring van de Vredeswerkgroep Wierden. Informatie: Henny Smoes tel. 0546-575758 e-mail: hennysmoes@hetnet.nl

IJmond-Beverwijk

Stiltekring voor de Vrede. Elke eerste zaterdag van de maand van 12.00 tot 12.30 uur Breestraat, Beverwijk. Leuze: 'In plaats van geweld - ruimte voor dialoog.'

Trees Kruidenberg tel. 0251-222270, e-mail: treeskruidenberg@hotmail.com

Zeeland

Iedere woensdag in Koudekerke. 18.30-20.00 uur, Kerk op het Dorpsplein. Regelmatig ook stiltekringen in Middelburg. Voor meer informatie: Lidy Weststrate tel. 0118-552170.

Zutphen

'Kring voor Vrede' heeft besloten niet meer elke zaterdag op de Mark te staan maar slechts incidenteel b.v. op zaterdag 28 augustus 2010. Inlichtingen: Sietje, tel. 0575-515000.

Maastricht

Laatste donderdag van de maand op de markt in Maastricht van 18.15-19.15 uur, mannen in het zwart zijn ook welkom. Stil protest tegen de bezetting van Gazastrook en Westelijke Jordaanoever en Jeruzalem en voor de ontruiming van de settlements. Voor meer info of deelname of i.v.m. wel/niet doorgaan van de wake, tel. 0611307410 of e-mail: Maastricht@vrouweninhetzwart.nl